

ÎN PAG. 2

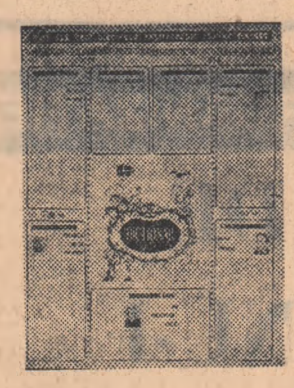
● O IPOSTAZĂ DRAMATICĂ (Cronica literară)
● Stilul de muncă nu-i o noțiune teoretică

PAG. 4

● CĂLCIUL LUI ACHILE
Semnează: Al. Mirodan, I. Băieșu, V. Băran, A. Dohotaru, Gh. Neagu

PAG. 3

DICȚIONAR

Răspunzând solicitărilor unor cititori care vor să găsească în paginile „Științei tineretului” un număr cât mai mare de informații și relatări culturale științifice, redacția ziarului nostru a publicat periodic o pagină cu profil enciclopedic ce-și propunea, într-o suită de rubrici, punctarea citorva elemente de istorie mai îndepărtate sau mai apropiate a unor diverse compartimente ale cunoașterii umane.
După 15 luni de apariție periodică a acestei pagini ne propunem o fundamentală

MENTELE DE ANSAMBLU ALE ISTORIEI VIETII ȘI CULTURII ROMĂNEȘTI
Prin intermediul a 7-10 fișe, cititorii vor dobândi astfel elemente pe deplin semnificative ale științei, filozofiei, tehnicii, artelor școlii românești.
Inaugurând noua pagină cu profil enciclopedic, redactorii rubricii au pornit la lucru propunându-și ca peste câțiva ani unul din forurile noastre editoriale să găsească în numerele ziarului un feril punct de plecare pentru elaborarea unei enciclopedii pentru tineret.

restructurare a ei prin întocmirea de astă dată a unor FIȘE ENCICLOPEDICE CU CARACTER NAȚIONAL CARE ÎȘI PROPUN SA OFERE TINERILOR CITITORI ELE-

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

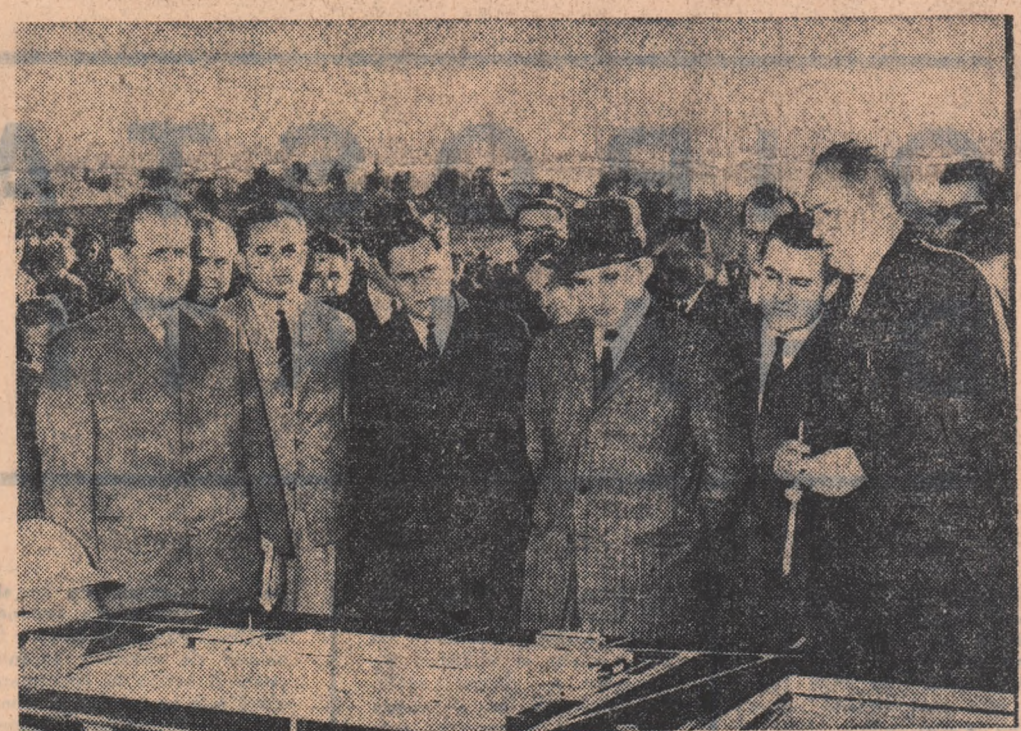
ANUL XXIII
SERIA II
NR. 5728
6 PAGINI
25 BANI
SIMBĂȚĂ
21 OCTOMBRIE
1967

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PE UNELE ȘANTIERE ȘI OBIECTIVE INDUSTRIALE DIN REGIUNEA ARGHEȘ

În ziua de 20 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Ilie Verdeț, a făcut o vizită de lucru în regiunea Argeș. La intrarea în regiune, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii Petre Duminiță, prim-secretar al comitetului regional de partid, și Constantin Sandu, președintele statului popular regional.

Primul popas se face în apropierea orașului Găești, unde, pe șantierul recent deschis, sînt examinate proiectele viitoarei Uzine de piese de schimb și reparatii pentru utilaj chimice. La fabrica de motoare electrice Pitești, conducătorii de partid și de stat, înfrințați de Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, sînt informați asupra mersului construcției și perspectivelor dezvoltării întreprinderii. Se vizitează fabrica de micromotoare, construită într-un termen scurt, precum și șantierul viitoarei uzine de motoare în carcasa de aluminiu. Pentru colectivul acestei tinere unități a industriei noastre constructoare de mașini, vineri a fost o zi de sărbătoare: în această zi a fost inaugurată producția uzinei. În timpul vizitei, ministrul Ion Lazăr a înmănat conducătorilor de partid și de stat, primele micromotoare ieșite de pe banda de montaj. Încă în acest an, fabrica va trebui să producă circa 20 000 micromotoare.

În continuare, conducătorii de partid și de stat vizitează șantierul marelui combinat petrochimic piteștean, unde sînt întâmpinați de Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, și Matei Ghigiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării. În fața machetei viitorului combinat, în cursul vizitei pe șantier, se discută des-

In fața machetei uzinelor textile Pitești Foto: Agerpres

pre mersul construcțiilor și montajului, se fac recomandări pentru buna desfășurare a lucrărilor. Se vizitează apoi șantierul viitoarei rafinării moderne din apropierea Piteștilui, care va prelucra anual circa 3 milioane tone țigeli. Următorul obiectiv al vizitei este șantierul Uzinei de autoturisme Pitești. Aici, constructorii raportează conducătorilor de partid și de stat că au depășit graficele de execuție, îndeplinind încă din această lună planul anual la construcții-montaj. Acum ei lucrează intens pentru pregătirea frontului de lucru în timpul iernii la hala mono-

bioc. La uzina de piese auto Colibași, aflată în apropiere, oaspeții le sînt înfrințate lucrările ce se fac pentru extinderea întreprinderii: secția roți dințate, cea pentru cutiile de viteze ale autoturismelor și secția segmenti. La rezultatele bune obținute de muncitorii uzinei în primele 9 luni ale anului se adaugă îndeplinirea încă de acum a planului pe 1967 la lucrările de investiții. Ajunși la Rîmnicu Vilcea, oaspeții sînt informați asupra mersului lucrărilor la viitorul combinat chimic de aici, vizitează șantierele uzinei clorosodice, halei de cristalizare a sodiei, fabricii

de polimerizare de vinil și alte obiective. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat aprecieri pozitive activității desfășurate pe șantierele vizitate ale obiectivelor industriei chimice, subliniind, totodată, necesitatea ca uzinele constructoare de mașini să facă eforturi pentru a respecta termenele de livrare a utilajelor tehnologice destinate viitoarelor întreprinderi chimice, în concordanță cu graficele de montaj și cu datele de punere în funcțiune. S-a accentuat necesitatea de a se pregăti din timp cadrele ce vor lucra în noile uzine. A fost vizitată zona industrială Găvana din Pitești

unde se construiesc mai multe întreprinderi producătoare de bunuri de consum: o fabrică de articole tehnice din cauciuc, fabrica de stufe „Argeșana”, o fabrică de încălțăminte, precum și una de bere, una de pline și cente pentru depozitarea vinului. Era de față ministrul industriei construcțiilor, D. Mosora. Aprecind buna comasare a întreprinderilor din această zonă, tovarășul Nicolae Ceaușescu relevă, totodată, posibilitățile existente pentru a se scurta termenele de construire și de darea în funcțiune a acestora.

La Pitești a fost vizitat șantierul de construcții de locuințe din partea de nord a orașului, unde se vor clădi peste 1820 apartamente, precum și noul cartier din sud. În partea de vest a orașului a fost examinat locul unde se va amenaja un microcartier de circa 2 300 apartamente. Reprezentanții organelor locale de partid și de stat au înfrințat proiectele de amplasare a viitoarelor cvartale de locuințe proprietate personală și de stat ce se vor construi în Pitești. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a atras atenția asupra necesității de a se asigura o densitate mai mare a suprafețelor construite în cartiere, de a se amplasa în mod rațional blocurile mari și zonele pentru construcții de locuințe proprietate personală, în scopul dezvoltării armonioase a orașului, potrivit normelor de sistematizare. Totodată, au fost examinate variantele de sistematizare a centrului orașului, făcîndu-se sugestii pentru adoptarea celei mai raționale soluții.

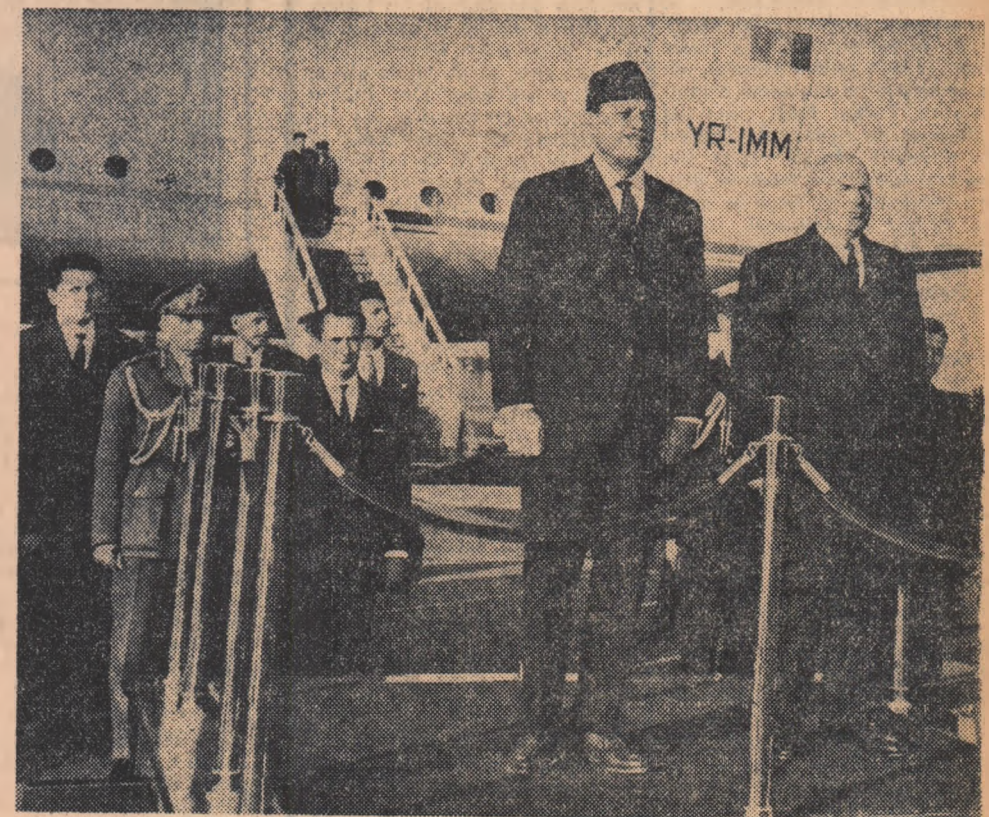
Pretutindeni, constructorii de pe șantier, muncitorii și tehnicienii întreprinderilor, cetățenii localităților vizitate au făcut o caldă primire conducătorilor de partid și de stat.

SOSIREA PREȘEDINTELUI REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN, FELDMAREȘALUL MOHAMMAD AYUB KHAN

La invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, vineri după-amiază a sosit la București într-o vizită oficială feldmareașalul Mohammad Ayub Khan, președintele Republicii Islamice Pakistan.
Împreună cu Excelența Sa președintele Pakistanului, au sosit doamna Miangul Aurangzeb, fiica președintelui, Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul afacerilor externe al Pakistanului, cu soția, Jansheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în Republica Socialistă România, printul Miangul Aurangzeb, deputat în Adunarea Națională, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, cu soția, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, și alte persoane oficiale.
La coborîrea din avion, președintele Pakistanului a fost salutat cu cordialitate de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, cu

soția, și de președintele Consiliului de Stat, Ion Gheorghe Maurer.
Erau de față Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, cu soția, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Ludovic Takacs, general de armată Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat, general-colonel Ion Ioniță, Gheorghe Cioară, Bujor Almășan, Adrian Dimitriu, Emil Drăgănescu, Ion Baicu, Ion Marinovschi, ministru, George Marcovschi, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihai Magheru, ambasadorul României în Pakistan, conducătorii ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, ziaristi români și corespondenți ai presei străine.
Au fost prezenți și membrii misiunii diplomatice acreditate la București și membrii Ambasadei Pakistanului în România.
Pe aeroportul Băneasa, pa-

voază cu drapelul de stat ale României și Pakistanului, se aflau numeroși oameni ai muncii din Capitală, veniți să salute pe înaltul oaspete pakistanez.
În timp ce comandantul gărzii militare de onoare prezintă raportul, în văzduh evoluează o formație de avioane cu reacție care au escortat avionul prezidențial.
Se întonează imnurile de stat ale celor două țări. În semn de salut au fost trase 21 salve de tun.
Președintele Pakistanului și președintele Consiliului de Stat al României trec în revistă garda de onoare. Înaltului oaspete îi sînt prezentate persoanele oficiale române aflate pe aeroport și membrii corpului diplomatic.
Pionierii au oferit oaspeților buchete de flori. Cei prezenți pe aeroport, precum și numeroși locuitori ai Capitalei, aflați pe traseu, au făcut feldmareașalului Mohammad Ayub Khan și celorlalți oaspeți pakistanezi o caldă primire.

După sosire, pe aeroportul Băneasa Foto: Agerpres

Dineu oferit de președintele Consiliului de Stat

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună cu soția, au oferit vineri seara un dineu în saloanelor palatului Consiliului de Stat, în onoarea președintelui Republicii Islamice Pakistan, feldmareașalul Mohammad Ayub Khan.
Au luat parte Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun și Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Athanase Joja, Gheorghe Stoica, general de armată Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat, Bujor Almășan, Ștefan

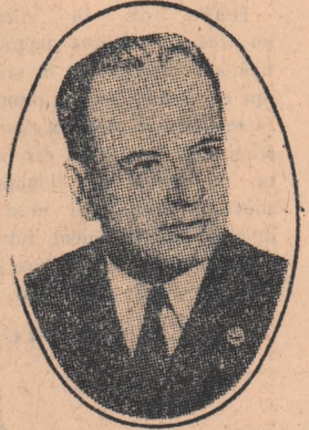
Bălan, Ion Baicu, Gheorghe Cioară, Adrian Dimitriu, general-colonel Ion Ioniță, Aurel Moga, Aurel Vijoli, ministru, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihai Magheru, ambasadorul României în Pakistan, reprezentanți ai conducerii unor instituții centrale, generali, oameni de cultură și artiști, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.
Au luat parte, de asemenea, doamna Miangul Aurangzeb, fiica președintelui, Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul afacerilor externe al Pakistanului,

Jansheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în Republica Socialistă România, printul Miangul Aurangzeb, deputat în Adunarea Națională, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, și alte persoane oficiale pakistaneze.
Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Islamice Pakistan au rostit toasturi.

(Agerpres)
În pag. a V-a: Toasturile rostite

STUDENTII ȘI STUDENTIA

Interviu cu acad. MILTIAD FILIPESCU
DINAMICA AFIRMĂRII

Acad. MILTIAD FILIPESCU, decanul Facultății de geologie — geografie ne declară că a participat la pregătirea a 45 de promoții studențești! Așadar, sute de tineri cu tot atâtea caractere, aptitudini, preocupări.

Rep.: Ni s-a spus că acest cabinet al do. este continuu deschis pentru cei tineri, și duminică, că aici, audiențele — știna, fără inscriere — sînt nesfîrșite. Există „ceva” anume care vă solicită într-ată în folosul studenților încît vă lipșiți cu bună știință sau vă împuținați din timpul propriei activități științifice?
Acad. M. F.: Eu știu dacă există „ceva” anume sau mai multe cauze? Un profesor nu suportă să asiste la întrebările colorate umane, mai ales cînd este vorba de elevii săi. Iar eu întrezăresc în fiecare student o viitoare individualitate în drum spre afirmare și aș suferi să știu că o singură asemenea viitoare

individualitate s-a pierdut în „aurea mediocritas”, a eșuat. Microscopul care descifrează valorile umane — intelectuale și morale — la această vîrstă încă nedesăvîrșită, stă în mina dascălului și lui nu-i este permis să săvîrșesc erori de interpretare...
Rep.: Folosind termenul do., îmi permit să vă întreb, ce vă arată propriul microscop în legătură cu studenții acestor ani?
Acad. M. F.: An de an mi se confirmă că abordează studiile universitare tineri care au vocația muncii intelectuale, au îndrăzneală afirmării.
LUCREȚIA LUSTIG

(Continuare în pag. a II-a)

VIATA DE ORGANIZATIE STILUL DE MUNCĂ NU-I O NOȚIUNE TEORETICĂ

O discuție purtată la sediul Comitetului U.T.C. al raionului Tulcea, la parterul secretarilor, Constantin Bîțireș și alți patru membri ai biroului — cei trei secretari raionali și șeful sectorului de evidență. Vrem să aflăm de la fiecare în ce măsură colaborează cu instructorii teritoriali din centrele care le sînt repartizate. Primul secretar, căruia i se asociază secretarul cu probleme organizatorice, exprimă, cu prilejul acesta, printre surburile obiective de pe buze, opinii de loc măgulitoare la adresa activităților. Unul e comod, al doilea, refractar, cel de al treilea nu are nici inițiativă, nici prestigiu, al patrulea e lenes, s-a plafonat, al cincilea dezinformează, pleacă din teren și vine acasă fără să anunțe pe nimeni, al șaselea nu s-a ridicat la nivelul sarcinilor stabilite de biroul raional, e imbatrinit prematur, clișiva au fost scoși din muncă, în sfîrșit, ce mai la deal, la vale, majoritatea nu sînt buni de nimic. Unul singur, Traian Gavrilă, a acumulat o bună experiență, mai ales în privința primirii de noi membri.

Auzind toate acestea, șeful sectorului de evidență își face de lucru cu stiloul. Incerc să surprind privirea. Dar el caută stîngherit pe fereastră. Înțeleg de ce, pentru că știu mai multe decît își închipuie că știu cei pe care îi ascultă acum în tăcere. Voleam, o asemenea justificare tînde să împingă în timpul observației un lant causal de manifestare a căruia nici unul din cei de față nu este responsabil. În raion se realizează deci, exact atîtia cît este posibil cu oamenii lipsiți de calități aflate acum la dispoziție. Remediul preconizat pentru viitor constă într-o teribilă mișcare de cadre cu vîrtejuri ametoitoare de promovări și scoateri din muncă.

Ferm exprimate, raționamentele primului secretar al Comitetului U.T.C. al raionului Tulcea și ale secretarului cu probleme organizatorice se întemeiază pe criterii tulburi. În primul rînd, pentru că sînt altoite pe trunchiul unei surprinzătoare necunoașterii a realității, pe o ignorare, aservită din cînd în cînd unor concepții neprincipiale, a datelor autentice.

Să explicăm însă mai înțelesiv sentimentul de stînjeneală al tovarășului Ivanov, șeful sectorului de evidență. El știe foarte bine că alți primii secretari, cîți și secretarii cu probleme organizatorice, Pîslaru Emil, fuseseră informați de fctivitățile operate în procesele verbale venite din sectorul activității remarcate pentru rezultatele lui bune în muncă. El știe, de asemenea, că noi înainte, împreună cu instructorii comitetului raional, cercetaserăm îndepărtat un astfel de caz și că eram pe deplin edificați asupra „procedurilor Gavrilă”. Un proces verbal al ședinței de comitet pentru confirmarea de noi membri, înmînată la Valea Nucării, cu un original absolut contradictoriu față de copia sa, ilustra, verificat la fata locului, că avusesse loc o confirmare în absența tinerilor confirmați, că semnăturile membrilor comitetului comunal erau false, aceștia aflîndu-se în ziua respectivă în cu totul alte locuri. Și totuși, în ciuda probelor evidente, Gavrilă Traian continuă să fie prezentat ca unul din cei mai buni, cei mai serioși activiști din raion.

În legătură cu aprecierile de-a dreptul jignitoare la adresa celorlalți activiști, acum, cînd se vede prea bine cu ce măsuri sînt judecați oamenii la Tulcea, ar fi multe de spus. Am putea cita, în suită, exemple care să ilustreze bizareriile ridicate la rang de principiu în muncă cu cadrele. Ne mulțumim însă la un singur caz tipic, cel al instructorului Călin Ion. Promovat în muncă de activist de puțină vreme, lui i s-a repartizat, fără să se țină seama de experiența redusă, pe care o acumulase, unul din cele mai grele centre de activitate din raion. Odată plasat acolo, nimeni nu s-a mai interesat de el. Cui, ce — păsa. Nici primul secretar, nici secretarul care „răspunde” din împlinire însuși tovarășul Pîslaru, nu și amintesc să fi luat vreo dată parte măcar la o singură acțiune organizată în comuna cea mai dificilă, Iz-

MIRCEA TACCIU
correspondent
„Științele tineretului”
pentru regiunea Dobrogea

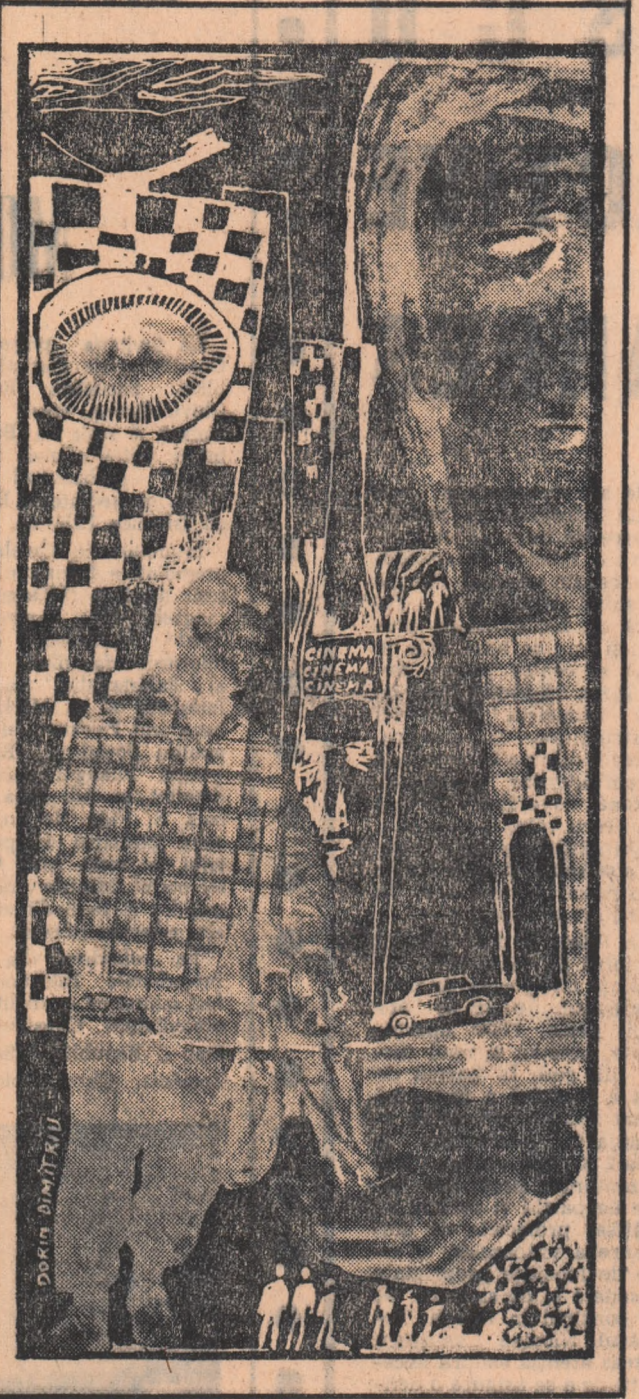
DINAMICA: AFIRMĂRII

(Urmată din pag. 1)

mărit și dorința de a se impune. Vocația pentru studenție mi se pare elementul distinct al generației contemporane. Nu pot spune că alte generații — generația mea, de pildă — n-au avut o asemenea vocație. Erau însă prea înghesuite în Patul lui Procrust al prejudecăților și opreliștilor sociale, iar deasupra o sabie, precum sabia lui Damocles, îi avertiza să nu se înalte mai sus, încît voceațiile păleau nedescoperite, apuneau fără să fi avut prilejul răsăritului.

Noi cerem, pînă la obligații, generațiilor de azi să-și afirme vocația cu încredință, ba chiar cu agresivitate. Se investește prea mult în ei ca să n-o facă integral, adună din copilărie un potențial spiritual pe care a nu-l valorifica înseamnă — grav spus — o crimă.

Rep.: După părerea dv., îl valorifică?

Acad. M. F.: Nu mă hazardez în judecăți fără drept de apel, care ar implica la întrebarea dv. răspunsul DA sau NU. Generația de azi a studenților are calități dar și defecte, structural este foarte complexă; vrea, primește, dă. Sigur, lucrurile nu stau chiar atît de simplu ca într-o tranzație de afaceri. E nevoie de o măiestrie de ceasornicar ca să poți ajuta această generație să-și sincronizeze mersul după un ceas care se numește societatea noastră, și se mai numește știință, tehnică, cultură modernă.

De ce spun aceasta? Studentul de azi este foarte grăbit și, într-un fel, este bîrb, pentru că într-adevăr „Valoarea n-asteapă ca vîrsta s-o măsoare”, dar numai în cazul în care graba afirmării este sprijinită de volum și temeinicia acumulărilor. Mă ocup de 32 de viitori doctoranzi — toți foarte tineri — și mi se pare firească ca ei să înceapă acum marea lor lucrare de cercetare care să le consacre numele. Cunosce de pe acum studenții despre care cred că își vor înscrie foarte curînd numele pe lista candidaților la doctoratură. Viața lor este plină de neliniști, de un soi de autoneumultumire, dar neliniști și nemulțumiri acestea nu istovesc, ci, dimpotrivă, dau robustețe voinței, spiritului. Îi cunosc foarte bine pe acești tineri și mă încunet să spun că ei nici nu doresc să trăiască o viață liniștită, n-ar putea trăi fără plămărea neliniștilor. Străiele formelor didactice, obligatorii, le sînt prea strîmte, nefundatului lor în nici un caz spiritului sau în ceea ce este esențial pentru propria formație.

O asemenea grabă de a doborîi la 25 de ani ceea ce se poate doborîi, fără ca nimeni să-și reproșeze, și la 85 e salutară.

Rep.: „Lăsați să se înțeleagă, bănuiesc, că aveți în vedere și o altfel de grabă, pe care n-o acceptați.”

Acad. M. F.: Există într-adevăr și o altfel de grabă, periculoasă, spun eu, și care reușește să prindă în cursă destul de mulți studenți: graba de a obține foarte rapid actul final al studenției (mulți numai de aceea se duc la institutele pedagogice de trei ani), de a scăpa de bătaie de cap, așezîndu-se comod, undeva, cu venitul personal asigurat. Și cu asta, gata. Să nu fiu greșit înțeles. Nu condamn nerăbdarea aceasta, dimpotrivă, o înțeleg. Este nerăbdarea generației acestei epoci, care doborîște să obțină mai rapid independența materială față de părinți, să-și dobîndească micile comodități ale unui trai confortabil. Nimeni rău pînă aici dar cursa care are nimeni un asemenea punct terminus prejudecîndă întreaga studenție și, în primul rînd, viața

N-am încetat nici o clipă să-l scotocesc pe Fănuș Neagu cel mai interesant prozator contemporan (iată o afirmare de un teribilism juvenil!). Într-o vreme cînd poezia se îndoiese de cuvinte îmi închipui că acest cuvînt, interesant, nu poate spune mare lucru. Interesul cu care merită însă a fi urmărit și considerat acest prozator, de la început cu talent sezizant, nu poate fi unul rece, de diagnostician clinic. Pentru că, printre altele, a pune diagnostic, mișune cam nesăbuită asumată de critică, înseamnă în chip necesar a da și rețete, a fi în posesia remediului, a soluției. Or, în aspectul atît de înclîcit al prozei de azi nimic n-ar fi mai hilar decît asta. Recent revista „Ramuri” a pus sub ochii cititorului o antologie de texte (folosesc cuvîntul, antologie, în sensul său propriu de nostre ilustrative pentru un anumit tip de superioritate valorică) întrebîndu-se insidios dacă proza trece printr-un moment critic. Cine se încumetă la un răspuns net își asumă și obligația de a rosti cauzele. Oricum, nu va trebui să treacă peste momen-

CRONICA LITERARĂ

autentică, nu neapărat credibilă, verosimilă, „realistică”, are nevoie de martori, credințioși sau ostili, urți sau frumoși, patetici sau placizi. Ei, acești martori, nu sînt simpli eroi, personaje, dar chiar justificarea organică a nevoii de problematizare, a realității problematizării. Pentru că nu-i pot avea, autorii eseurilor și-i nasc după chipul interior al obsesilor și obiceiurilor proprii, se trag doi pași înapoi și se iau la trîntă: adică simulează. Joacă secund, însă nu mai pur ci artificial și artificios. Unelele se ascultă, dar ca într-o luptă cu ciunmă.

Cazul prozatorului Fănuș Neagu trebuie considerat cu interesul cuvenit unei poziții de violentă contradicție. Cea mai patetică demonstrație literară a ultimilor ani (și sint cam multe) și-a asumat-o acest prozator brăilean care calcă cu zgomot pietrele cetății, purtîndu-și și trăindu-și lirismul, romantismul idilic structural ca pe niște adversari oprimați cu dureroasă îndărătnicie.

Acest „dosar” dramatic poate fi deschis chiar cu prima carte a lui Fănuș Neagu iar cercetarea lui, în spiritul celui mai clasic procedeu, ar constitui de pe acum o justificată monografie, înaintea chiar a unor scriitori ajunși la deplină maturitate cărora suficientă și necesară le-ar fi exegeza impersonală. Autorul „Cantoului părăsit” este eroul ideal de monografie. Aptitudinea dramei, a marilor pasiuni, a misterului idilic pustiu și, poate, a adevăratei problematizări, își are originea, în cazul lui Fănuș Neagu, în propria sa dramă, drama scriitorului modern care se bănuie și se suspectează de vutetețe, de idilism,

luciei artistice nu este neapărat urită, autorul a descris frumos finalul dar nu și-a ținut răsufierea. Și aceasta este ucigătoare, ca respirația fierbinte a zmeoacei pe care o simte în spate Ileana Cosineanu furată de Făt-Frumos. Și tot ca într-un basm, împotriva primejdiei scriitorului aruncă tot ce are și ce știe: gresie care se face atîncă înaltă, pieptenele pădurii și năframă de apă. Aceste obstacole sînt de fapt încercări de adaptare la o condiție scriitoricească rivnă și urmărită permanent. Sînt tropele dramei. Pe ce treaptă stă „Vară buimacă”?

Mai înțîși să observăm o particularitate de situare. Nuvela care dă titlul volumului semnifică (nu reconstruie) o dramă a adevărului erotic. Este o înlăturare a ceea ce e evident că se trezește, crudă, cu un soi de sadism inconștient. Bărbatul are confirmarea bănelii. De fapt, scriitorul nu speculează suficient (nu problematizează) situația personajului care este un intrus, un străin, într-un univers erotic tradițional și de altă intensitate și factură. E un conflict surd între două structuri („Neamul vostru, babă Anico”, a nenorocit mulți oameni” — zice Mihai Droc). Dar asta e altceva. Să reținem doar că nuvela indică o tragere de cortină peste un destin istovit de absența iubirii.

Acasă este o vizită finală; Iarbă vivăvit se deschide și se închide într-un peisaj de omurg moral și fizic. În Luna ca o limbă de cîine acuplarea este mortuară, pecheul este în final tragic grosesc o confuzie permanentă; Zgomotul narcează ultima fază a unei obsesii care nu se poate întrupa; în fine (!), Doi saci

drama scriitorului și deci nu pot cuvînta cei doi claustrați din ballă (Doi saci de poștă) devin lupi (de fapt, această nebulă lycantropică este numai semnul crizei). Obligația personajelor de a dispărea este în natura încă neclarificată a scriitorului dar gestul său de o admirabilă onestitate este de a se feri fătîș de drepturile pe care acestea — personajele lui — i le-ar putea reclama. Îndrăzirea eroilor exprimă destul de elocvent o frică adîncă de omenele lor. Scriitorul le amîna destinele. Îi chiamă, sau — aceștia vin singuri atunci, în finaluri, pentru a-și rosti replica dar mai cu seamă pentru a straga atenția că există. Această existență produce spaime veritabile și nu simulații. Drama este un joc major — în condiții devine secund am arătat mai sus — asumabil pe de-a-ntregul, cu toate riscurile. Desigur, nu se poate să trecem sub tăcere aspectul supărător (dar nu și inutil) pe care-l conține această situație dramatică: amnarea, înlăturarea genezează abilitate, știință, tehnică bine șlefuită pe spații restrîmte. Dar rezultatele nu fac mai puțin pasionantă urmărirea desfășurării înocuate a dramei, a zbaterilor eroice pe marginea prăpastiei.

Scriitorul își ademențe eroii în capcane întinse cu reală abilitate dar li sugrumă repede. El pare a nu ști și nici nu vrea să știe ce se spune despre eroul său, îl ferește de orice semn prin care ar putea fi recunoscut (pentru că recunoașterea preîntinde imediat confuziunea, identificarea unui destin și desfășurarea istoriei lui semnificative) îmbrîncindu-l în zone greu sau imposibil de controlat. Aceștia însă nu sînt decît expresia modului în

O IPOSTAZĂ DRAMATICĂ*

bul acestei întrebări care este marcat, paradoxal aproape, de apariția unui roman ca „Mormonii”. Care este natura acestei presupuse crize dacă ea este concomitentă cu o astfel de apariție?

În nici un caz nu cred că este vorba de banala „criză de creștere”. Aceasta pentru că mulți dintre tinerii noștri prozatori au „orecut” atît încît numai lipsa de onestitate ar împiedica recunoașterea talentului lor foarte educat, foarte cizelat, ajuns la o anume virtuozitate profesională. Primejdia iminentă a riscantului lor talent este însă într-o artificializare acută, tocmai în gradul de ascetism profesional, care-i face, apți marilor pasiuni, marilor drame. În ciuda faptului că, „eseurile” lor dezghețate — cum le-am numit, admirîndu-l — și gîroșele de simularea dramei, a suferinței artistului pentru arta sa. Aceasta cred că este criza prozei: o criză a sincerității și a curajului împins de pe podiumul din dintotdeauna de viciul înscenării, al esezării.

Caracterul problematic al universului lor artistic este unul simulat — o simulare artistică, ceea ce desigur e tot creație, dar de rang secund — „eroii” lor, tot atît de alter-egouri, se demască și rămîn inconștienți pentru că nu și mai întorc chipul problematic spre autor pierzîndu-se, topindu-se în neant. E funul răgînos răscuit dintr-un mare rug. Ca într-unul din aceste frumoase eseuri, autorii merg pe sîrmă cu senzația dramatică a golului care se caecă sub ei (care nu e numai gol fiindcă jos, pe pămînt, sînt spectatorii) și sfîrșind în tragicoedia singurătății odioase. Însă drama

* FĂNUȘ NEAGU: „Vară buimacă”.

de pitoresc. Ar fi absurd să simplificăm natura reală a acestor drame reducînd-o la cazul minor al idilului inconștient și deplin senin. Scriitorul este de o cinste profesională exemplară, purtîndu-și cu demnitate propria bănuială obsesivă. Personajele sale nu sînt închipiri, simulații, ci oameni despre care e greu să spui mai mult decît că și demonstrează consistența prin simplă prezență. Ei sînt. Singuratici pe malul bălții, pescari, țărani viscolii sau arzînd volcic sub o lună nerusînată — toți acești eroi neterminați, din primele cărți, se răsucesc neliniști sub ardența răsufierea lirică a autorului care-i face translușciți, ca dincolo de o „apă a morții” de pe Bărăgan. Pinza de iluzie optică pe care autorul o aruncă pe chipul și gesturile acestor eroi ai săi este semnul heraldic al unei viziuni lirice și idilice. Dincolo de ea sînt destinele care au istorie.

În primele cărți, ca și în aceasta de acum (dar într-un chip ce nu măi poate continua, deci în pragul de sos al dramei) eroii n-au istorie. Sînt niște apariții translușcite, și sînd sourt într-o cavalcadă fantastică dincolo de nisipuri. Ei se pierd gonind după o apă care-i va transfigura. Este apa unui nou botex.

Scriitorul și-a suportat cărțile cu demnitate, făcînd din ele mărturie ale dramei sale care constă în teribila luptă cu ceea „apă a morții”, cu pinza pe care răsufierea sa o așterne cu dureroasă naturalitate pe chipul și gesturile aparițiilor umane, spre care și pe care le aleargă. Nici un moment din această cursă dramatică n-a cunoscut calm confruntării, opretea. Sau, cînd s-a întîmplat, în Cantoul părăsit, urmărirea a încetat tragic și artistic este mediocru. Dar mediocritatea so-

de poștă siglează (în loc să desfacă) istoria unor destine. Scriitorul bănuie de mult a fi amator de cazuri șocante poate fi bănuie în continuare (dacă este necesar să fiu consecvent cu termenii dramei semnificate ar trebui să spun că aceste șocuri nu sînt altceva decît expresia voinței scriitorului de a-și birui puterea lirică, lovitură puternică în pinza de care nu poate scăpa pentru că este produsul înzestrării sale și nici nu ar fi firesc să o știe și să o utilizeze!). Nu facem, cred, nici o eroare dacă plătăm un tribut normal: să cedăm și gustului de anedotic al opiniei publice acceptînd că scriitorul poate fi în acest gust comon pentru senzational. Aspectul semnificativ însă, ceea particularitate obscură care dătează peste voința chiar a scriitorului sau este chemată de ea, consistă în altceva. În realitate, nu pentru a face pe placul unui anumit public și nici pentru a respecta nu știu ce dogmă care spune că nuvela este un univers închis sînt aless aceste finaluri sau vin singure în această formă. O logică mult mai constrîngătoare și mai neiertătoare decît rigidă logică formală acționează aici ordîndu-se cu o tiranie dramatică pentru că este logica dramei pe care o conțin toate cărțile acestui scriitor. Personajul, eroul își simte viața amenințată de a fi scurtă, se supune lipsei sale de fel, apărînd atunci cînd nu mai ar avea nimic de spus. Apărînd și atît. Ca o fantomă amățită de somnul din care un blestem a sculat-o. Este blestemul dramei. Bătrînele din Vară buimacă și Acasă vorbesc parcă de celălalt tărîm, ele nu comunică ci se vorbesc, nu merg ci afluș etc. Cînd nu mai pot suporta

care a evoluat pinza lirică pe care răsufierea fierbinte a scriitorului o pune pe aparițiile umane din cărțile de pînă acum. Aceste locuri fără identitate nu situează eroul cîl mențin dependenți, sînt și o expresie a abilității născute inevitabil din drama fundamentală în curs de desfășurare. Eroii rămîn fără o istorie iar dacă au avut-o și-o pierd. Biografia eroului și istoria destinului său preexistente se sparg în fragmente din ce în ce mai mici ca să nu mai poată fi reconstruite. Rămîn actele lui, haotice, rămîn vorbele, dintre care unele sînt formule goale de înțeles interior (cele propoziții enigmatice care i s-au reproșat scriitorului nu sînt nici pretenții de filozofare și nici moduri de a epata gustul pentru mister ci un procedeu, facil dar absolut necesar, dictat de caracterul supus al eroilor care trebuie să arăteți dar nu investigați cu sarcini. Ce se va înființa cînd acționează se vor răzvrăti?) În ambiguitatea și echivocul fundamental pe care se sprijină cele mai multe din aceste nuvele ucigăse (Luna ca o limbă de cîine, Doi saci de poștă, Iarbă vivăvit, Vară buimacă) eroul — arătare în amurg — este numai un semn grafic, trimisul simplificat al unei umanități contradictorii. Situația lui poate fi asemuită cu a unui cobai.

Pentru că, în sfîrșit, se supune valoarea diagnostică a criticii și nici în sacul său cu rețete, mă mulțumesc să semnalizez o carte excelentă, admirabilă pentru că exprimă cu o neobșnuită fidelitate adevărul creatorului ei și îi divulgă marelui talent într-o ipostază dramatică, prima cu adevărat și fătîș dramatică.

C. STĂNESCU

DIPLOMATIE

NECULAI MILESCU SPĂATARUL

Milescu a pornit din Vaslui și din Iași, din mediul cultural românesc al secolului al XVII-lea și a ajuns pînă la Berlin, la Paris și la Stockholm. S-a născut printre cei mai de seamă cărturari români ai aceluia secol. Stă alături de Mircea Costin, de Dosoftei și de Constantin Stoilnicul Cantacuzino. Se instruiseră la Școala patriarhală constantinopolitană, în filozofia neoaristotelică.

În multiplele sale activități Milescu a dat o atenție deosebită activității diplomatice. Acela toate însușirile necesare unei asemenea noble activități: cultură, prestanță, discernământ, suplețe spirituală, îndrăzneală, bunăscruință, omenie. Slujind ca sol domnilor moldoveni, a mers la Berlin, la curtea marelui elector Friedrich Wilhelm, apoi la curtea regelui suedez, unde a cunoscut pe Arnould de Panponne, iscusit diplomat francez. Domnitorul Gheorghe Ștefan aflat în surghiun, l-a trimis cu misiuni diplomatice la Paris, la Ludovic al XIV-lea.

După moartea domnitorului a trecut iar în Constantinopol să-și revadă prietenii. Apoi, prin Varsovia, unde a împlinit de asemenea o solie importantă, ajunge la Moscova.

În 1675, țarul l-a trimis ca șef al unei ambasade în China. Acum, nu numai

mai că a străbătut uriașele spații siberiene, nu numai că a descris științific cele văzute, într-un bogat, instructiv și mult căutat jurnal de călătorie, dar a împlinit complicata și dificilă misiune de a se înfățișa la curtea împăratului Kan Si.

Este dintre cei dintâi diplomați europeni care a fost primit de împărații Chinei. Pe baza soliei condusă de Milescu, în 1675-1676, s-a putut apoi încheia, între Rusia și China, tratatul de la Nerčinsk, din 1687, unul din marile succese ale diplomației în secolul al XVII-lea.

Talented diplomat al lui N. Milescu a uitat pe contemporani. Sultanul scria țarului Petru să-i împrumute pe acest om dibaci și înțelept, dirz și mîndios, dornic de pace și de înțelegere între oameni, iscusit psiholog și adinc cunosător al multor dedesubturi politice și diplomatice. Voia să-l trimită și el în solie prin India.

La Moscova, Milescu Spătarul a făcut o adevărată școală de diplomație. Talentul său s-a sprijinit pe o vastă cultură, pe cunoașterea istoriei și a psihologiei popoarelor, pe o mare dorință ca bună învoire și pacea să triumfe în lume.

Prof. univ. DUMITRU ALMAȘ

TEHNICA

STRĂBUNA TURBINEI PELTON

În „Muzeul capodoperelor tehnice și științifice” din München, se află expusă copia unei mori de apă românești, care este dată ca pildă a talentului creator popular. Această moară de apă, însă în original, se află expusă la „Muzeul tehnic” din Parcul Libertății, din Capitală. Ceea ce dă acestui instalații marea ei originalitate este „roata”, aflată sub moară, construită în întregime din lemn, care dezvoltă o putere de circa 10 CP. Roata este alcătuită dintr-un butuc vertical, de care sînt fixate paletele scobite, de forma unor cupe. Pentru orice hidrotehnician, asamblarea dintre forma de „câșug” a roții și forma specifică a palețelor turbinei Pelton este evidentă. Tocmai de aceea, chiar la muzeul din München, roata românească este descrisă drept o precursoră a roților Pelton caracteristice turbinelor moderne.

Ingenioasă instalație tehnică

rănească și-a găsit în trecut o largă utilizare.

Ea a fost folosită la morile de cereale, la acționarea fierăstrăilor circulare, la sfărîmarea minereurilor, în instalațiile miniere, etc. Desi rudimentară ca aspect, ea dezvoltă un randament superior altor instalații similare, dovedindu-se astfel eficientă.

De altfel, această înfățișare se inseriează printre altele realizări hidrotehnice remarcabile ale tehnicii noastre populare, dovadă vie a inventivității și spiritului practic al poporului nostru.

Mesterii populari au creat stăvilare, mori de apă, și alte amenajări hidrotehnice, bazate pe soluții remarcabile, monumente anonime ale forței creatoare a poporului român.

I. M. ȘTEFAN

FILM

DEBUTUL

A stabilit data exactă a apariției primului film românesc este și rămîne o sarcină dificilă atîta vreme cît primele jurnale de actualități sînt înregistrate în jurul unor date diferite, oscilînd între anii 1895-1900.

Considerînd însă că o istorie a filmului nu poate să înceapă decît cu acel act de creație cinematografică gîndit ca o operă definitivă și supus deja confruntării critice cu publicul, sintem în situația de a recunoaște în filmul lui Grigore Brezeanu, fiul marelui actor Ion Brezeanu, prima realizare românească în domeniul filmului artistic. Timp de patru zile, între 26 și 30 septembrie 1911, pe ecranul cinematografului „Apollo”, unită dintr-unul cel mai strălucit veterani ai scenei românești — Lucia Sturdza Bulandra și Tony Bulandra au deschis astfel prima pagină din istoria filmului românesc.

Răsunele evenimentului s-a pierdut însă de-a

lungul anilor și cu el și pelicula filmului. Cîrînd însă, ziarul „Rampa” editat sub direcția lui N. D. Cocea anunța premiera la 21 octombrie a unui film datorat lui Aristide Demetriad și aceluiași Grigore Brezeanu, destinat să distreze publicul în pauzele spectacolului de la Teatrul Național din București cu „Insir-în mîrgărite”, piesa lui Victor Eftimiu. Pare-se că experimentul a cucerit aplauzele publicului, de vreme ce, cîteva zile mai tîrziu același ziar anunța reluarea spectacolului la cererea spectatorilor.

La 2 septembrie 1912 cea mai mare sală de spectacole din București prezintă în premieră „Războiul independentei” film care multă vreme a fost considerat drept primul nostru film artistic. Dar, pentru că filmul acesta semnifică un „moment” să-i consacram rîndurile viitoare.

EDUARD CONSTANTINESCU

PLASTICA

MĂNĂSTIREA VORONEȚ

Ca și în celelalte monumente în care se încheagă stilul arhitectural moldovenesc, clădirea Voronețului reprezintă și ea o sinteză de elemente bizantine și gotice — sinteză realizată însă cu o atîtă coerență, armonie și bun gust, cu atîta rațiune și ingeniozitate, încît noul stil rămîne profund original.

Strălucirea artistică și faima Voronețului se datorează în cea mai mare măsură frescelor de pereți exteriori. Aceste zugrăveli exterioare, care au rezistat atîtea veacuri întemplierilor, oglîndesc evoluția stilului pictural moldovenesc în timpul domniei lui Petru Rareș, înarmarea lui spre narative, pitoresce și mai multă viață. Coloritul este și el mai viu, mai nuanțat, mai liric, inspirat de strălucirea naturii inconjurătoare.

Problema originii acestui procedeu de zugrăvire totală a exteriorului a dat naștere unei serii de explicații, ipoteze și controverse. Exterioare zugrăvite parțial existau la vremea aceea și în alte părți ale lumii. Un început de acest fel se făcuse chiar la Voroneț, în timpul lui Ștefan cel Mare. Procedeele zugrăvirii totale și cu o asemenea valoare tematică și artistică nu exista însă nicăieri, la data introducerii lui în Moldova.

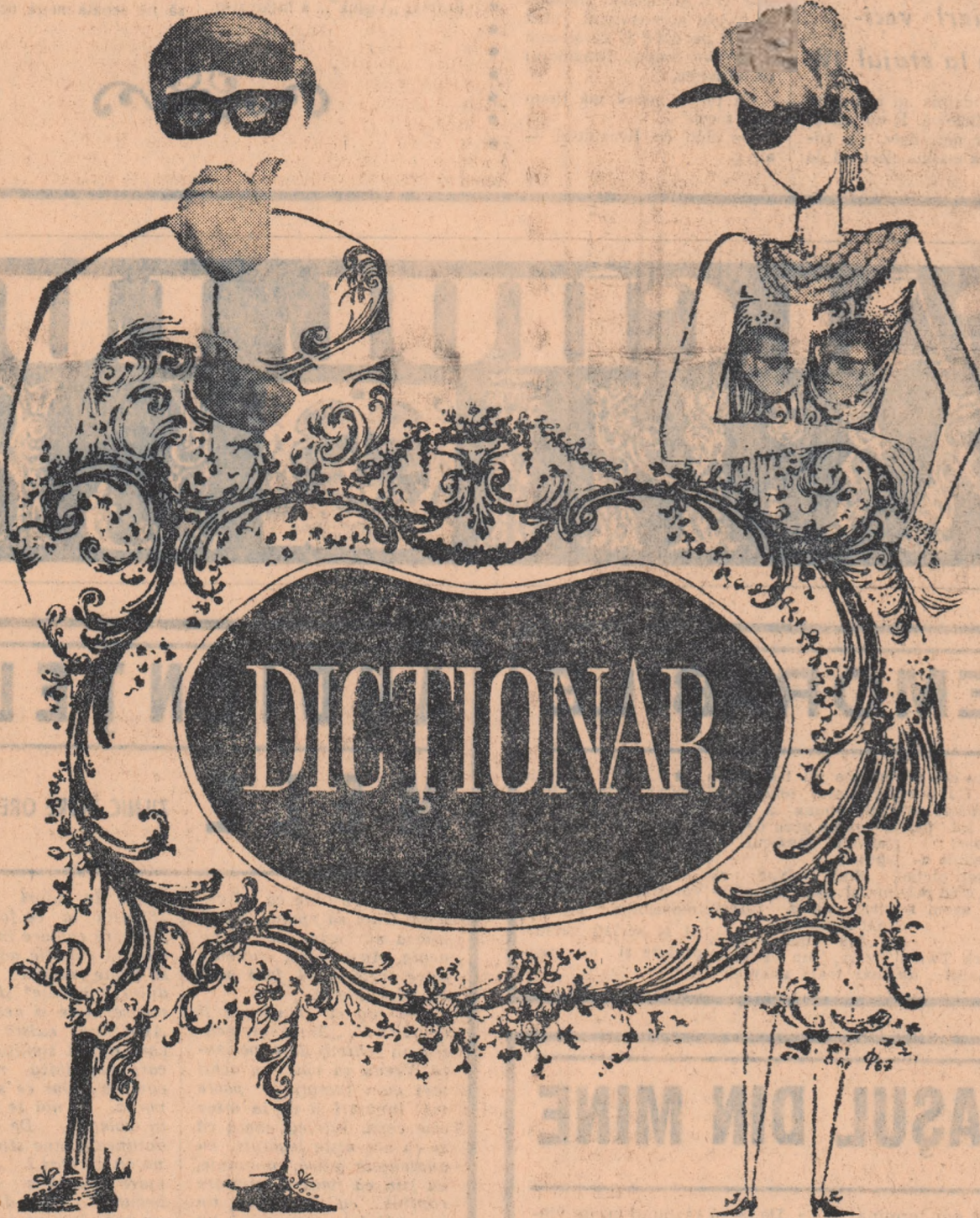
Cea mai amplă și mai

dramatică compoziție, ocupînd tot peretele de vest, este „Judecata de apoi”. La Voroneț tratarea acestei compoziții, care impresionează prin unitatea ansamblului, în cadrul unei generoase viziuni monumentale, atînge cea mai înaltă expresivitate și măiestrie în comparație cu versiunile de la alte biserici.

Compoziții cu „Judecata de apoi” există în toată lumea creștină. Ele există și la alte biserici din nordul Moldovei (Humor, Moldovița, Arbore, Sucevița etc) dar niciieri compoziția nu are ca la Voroneț o desfășurare mai bogată și mai unitară. Intensitatea ei dramatică, bogăția imaginației, elementele de reinterpretare locală și mai ales prețioasele armonii ale coloritului — în care domină albastrul metalic și tonurile aurii, cărora li se acordă verdele închis, roșul-carmazin, brunul, albul, griul și negrul fac din „Judecata de apoi” de la Voroneț o adevărată capodoperă de calabilitate mondială.

Voronețul rămîne peste secole dovada unui mare artist creator. Prin simplitate și măiestrie pe care le-au pus mesterii zidari, pictorii și pictorii în fatușura și în opodobirea unor monumente ca Voronețul, arta lor a înfruntat veacurile.

PETRU COMARNESCU

Ilustrație: DORIN DIMITRIU

DICȚIONAR

ARHEOLOGIE

CERAMICA DE LA CUCUTENI

În istoria manifestărilor artistice ale epocii neolitice, ceramica de Cucuteni se înscrie ca unul dintre cele mai importante momente ale civilizației. Pictura de ceramică, apărută în diferite arii neolitice la noi în țară, cunoaște o culme a evoluției sale în epoca respectivă prin impresionantele manifestări ale culturii Ariuș-Cucuteni din Moldova și din răsăritul Transilvaniei, fiind considerată cea mai valoroasă din întreaga Europă.

Decorul pictat cucutenian era spiralat și meandric, cu volute rotunde sau unghitulate. S-a născut de o parte și de cealaltă a Carpaților Moldovei. La început, în faza numită „protocucuteniană” (constatăată cu deosebire la Ariuș, în raionul Sf. Gheorghe, la Izvoare și Frumuşica, în raionul Piatra Neamț) motivele nu erau pictate direct, ci numai rezervate pe peretele roșu lustruit al vasului, cu pictură tratîndu-se conturul și spațiile intermediare. Se întrebunța cu predilecție culoarea albă, răsări adăugîndu-se ca element secundar, cîteva linii roșii. Este pictura numită „bicoloră”. Ulterior s-a creat stilul cucutenian complet, tricolor, prin adăugarea culorii negre. Este stilul numit de arheologii „Cucuteni

A”. Un pas mai departe s-a făcut cînd roșul n-a mai constatat din simpla folosire a peretelui vasului, ci a fost și el tras cu penelul.

În afară de tricromie, stilul „Cucuteni A” se caracterizează prin pictarea motivelor principale în benzi late și printr-un „horror vacui” (groază de gol), tinzîndu-se la pictarea întregii suprafețe a vasului.

În stilul „Cucuteni B” se renunță la tricromie, la „horror vacui” și chiar la simetria riguroasă, trecîndu-se la o concepție estetică mult mai delicată. Se folosește în general numai culoarea neagră, albul și roșul apărînd cu totul excepțional. Spațiile largi rezervate pe peretele roșcat sau bej, frumos lustruit al vasului sînt exploatate din plin, pictura reducîndu-se la linii înguste, negre, uneori atît de fine încît par trase cu un virf de pană.

Stilul „Cucuteni B” reprezentînd faza cea mai evoluată a decorului pictat din neoliticul Moldovei, a fost și ultimul.

Splendida ceramică pictată a Cucuteniilor din Moldova va rămîne un capitol unic în istoria străveche a gustului omenesc pentru frumos.

Prof. dr. docent RADU VULPE

LEXICOGRAFIE

UN PRECURSOR-SINCAI

nul german Helmut, o istorie a naturii sau a fierei, adăugîndu-i însă și o importantă contribuție originală.

Îndată după terminarea acesteia, în 1802 Sincal a trecut la realizarea unui dicționar românesc al științelor naturale intitulat „Vocabularium pertinent ad tria Regna Naturalia”, merit a deschide

calea informației și a cercetării în domeniile zoologiei, botanicii și mineralogiei. Prima parte a dicționarului lui Sincal urmărește termenii respectivi în limbile latină, română, maghiară și germană, iar partea a doua în română, latină, maghiară și germană. La baza dicționarului său, în

ceea ce privește botanica, se află lucrarea „Verzeichnis der in Siebenburgen Wildwachsenden Pflanzen” publicată la Sibiu în anul 1791 de profesorul P. Sincal. Partea referitoare la regnurile animale și mineral, lipsind din lucrarea amintită, a fost adăugată de Sincal.

În dicționarul său, Sincal a dat o largă atenție expresiilor și numirilor populare, aducînd astfel o remarcabilă contribuție și la dezvoltarea limbii științifice românești.

Rămăs în manuscris, o bună parte din dicționarul științific al lui Sincal a fost inclus în anul 1825 în „Lexiconul de la Buda”, iar în anul 1928 a fost publicat parțial de profesorul Alexandru Borza de la Cluj în publicația „Dacoromania”.

El are meritul de a fi primul dicționar de științe naturale românesc.

VASILE NETEA cercetător, Institutul de istorie al Academiei

MUZICA

PRIMA OPERETĂ

De la colindele zămislite cu veacuri în urmă, la maestrul muzicii corale românești, de la încrușarea ultimelor două veacuri, de la încercările muzical-dramatice de la începutul secolului al XIX-lea la „Oedip”-ul enescian, istoria muzicii românești a înregistrat numele a zeci de personalități, a sute de lucrări.

Fișele enciclopedice pe care vrem să le dărîm cititorilor noștri vor începe de astăzi o istorie a unor dintre cele mai importante lucrări muzicale, conținînd sume de date istorice și muzicologice necesare înțelegerii rolului lor în evoluția artei românești.

La 26 decembrie 1848 la Iași avea loc o premieră deosebită: prima încercare de operetă românească, conținînd într-o formă incipientă elementele ce vor constitui ulterior specificul acestui gen — uvertură, cuplete, recitative, scene muzicale de ansamblu, intermedii și un final mai amplu decît a „cadelurilor”. „Baba Hircă” de Alexandru Flechtenmacher.

Libretul lui Matei Millo îmbina cîteva elemente reale și fantastice într-o năvălă poveste de dragoste.

(Trunchiul pocit și „În soțirea” (Dracul biruit)).

Marele succes al „Babei Hircă” se datorează fără îndoială frumuseții și varietății muzicii, adînc inspirate din comori ale artei populare românești.

„Din cîte piese naționale se jucau pînă atunci pe scena Teatrului Național — cu scrie T. F. Birsada — nici una nu impresiona publicul mai mult decît opereta „Baba Hircă”, atît prin originalitatea ei, cît și prin frumusețea melodurilor adevărate, naționale”.

Ideea valorii acestei operete, în istoria culturii muzicale românești, ca fiind născută subliniat și în „Eocărbile” (publicate în 1954) ale lui Mihail Sadoveanu:

„Baba Hircă deși va fi avînd din punct de vedere literar și dramatic unele scaderi, rămîne însă ceva desprins din ceea ce alcătuiește patrimoniul nostru național. Este prin multe părți specific moldovenesc și are o covârșitoare importanță prin valorificarea motivelor de muzică populară... Încă o dată această lucrare ne dă învățămînt, că numai ceea ce are rădăcini în fundul sufletului nostru național are rost de existență și valoare durabilă”.

Interpreții premierei au fost: Matei Millo, T. Teodorin, Petre Neculau, Gabriela Negroni, Nini Valery.

IOSIF SAVA

DINEU OFERIT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT

Toastul președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a adresat în alături oaspete și celorlalte personalități pakistaneze, în numele poporului român, al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al său personal, un salut călduros de bun venit în țara noastră.

Adresându-se feldmaresalului Mohammad Ayub Khan, vorbitorul a spus:

Noi considerăm vizita Excelenței Voastre ca un capitol important al istoriei relațiilor româno-pakistaneze. Deși sediterea dv. în România este scurtă, vă veți putea convinge de sentimentele de prietenie și simpatie ale poporului român față de poporul pakistanez și conducătorii săi. În același timp, veți avea prilejul să luați cunoștință de unele din rezultatele activității creatoare a poporului nostru, angajat în marea operă de construire a unei societăți noi, socialiste.

În continuare, subliniind că intensificarea activității constructive a țării noastre îi corespunde atașamentului ei profund pentru cauza păcii, președintele Consiliului de Stat a arătat că prețuirea pe care poporul român o dă dreptului său, atât de greu câștigat, de a fi liber și deplin stăpân la el acasă, se traduce în domeniul relațiilor interstatuale ale țării noastre prin promovarea neabătută a principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Proclamând dreptul absolut al fiecărui popor de a fi stăpânul propriului său destin, ca de altfel și al resurselor țării sale, noi promovăm o politică de colaborare și cooperare cu toate statele, indiferent de sistemul lor social. În epoca noastră, când știința și tehnica se dezvoltă într-un ritm vertiginos, schimbările largi și permanente în toate domeniile, cooperarea economică, industrială și științifică au devenit o condiție indispensabilă a progresului fiecărei țări în parte, ca și al civilizației mondiale în ansamblu. Considerențele politice impun la rândul lor largirea colaborării internaționale. În fața pericolului prin care trece pacea lumii este necesară normalizarea și întărirea relațiilor interstatuale, creșterea răspunderii și inițiativii tuturor țărilor, participarea lor directă la soluționarea marilor probleme care confruntă omenirea.

Arătând că România duce o politică de largă colaborare internațională, intensificată schimburiile sale cu celelalte state în toate domeniile, întreprinde inițiative menite să contribuie la reducerea incendiilor, la întărirea încrederii dintre țări, în Europa și în alte părți ale lumii, vorbitorul a spus: O atenție deosebită acordăm dezvoltării relațiilor cu țările din Asia și Africa, numeroase din ele fiind state care și-au câștigat recent independența. Manifestăm înțelegere și atenție față de înfăptuirea idealurilor de progres social și național al acestor popoare. România le acordă un sprijin ferm în lupta pe care ele o duc împotriva acțiunilor agresive ale imperialismului, pentru înlăturarea reziduurilor și consecințelor dominației coloniale.

Constatăm cu satisfacție că în ultimii ani s-au dezvoltat considerabil relațiile României cu țările din zona Oceanului Indian și a Golfului Persic. Noi prețuim faptul că printre aceste țări prietene se află și Pakistanul, al cărui popor este atât de aproape de sufletul poporului român. Președintele Consiliului de Stat a amintit că atât poporul român, cât și cel pakistanez au dus o luptă grea pentru afirmarea ființei și personalității lor naționale, pentru a putea deveni stăpâni în patria lor. Ne sînt bine cunoscute eforturile depuse de poporul pakistanez în vederea lichidării dificultăților economice, precum și munca lui neobosită consacrată transformării patriei sale într-un stat cu o economie modernă și de sine stătătoare.

Relevând că relațiile prietenești dintre România și Pakistan înregistrează în prezent o evoluție favorabilă, vorbitorul a subliniat importanța contribuției pe care contactele directe stabilite între oamenii de stat ai celor două țări

le aduc la întărirea raporturilor de prietenie, la stabilirea unui climat mutual de încredere. Aceste contacte, printre care ocupă un loc de frunte actuala vizită a Excelenței Voastre, sînt deosebit de rodnice pentru dezvoltarea relațiilor româno-pakistaneze. În această ordine de idei, îmi este plăcut să relev meritul ascendent al schimburilor economice, precum și faptul că România și Pakistanul se înfălesc în eforturi și acțiuni comune, pentru promovarea colaborării dintre toate statele în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

În continuare, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a spus:

Abordînd în cadrul discuțiilor noastre ansamblul situației internaționale, pe fondul căreia se desfășoară și relațiile noastre bilaterale, vă trebui să constatăm că, din nefericire, mai există în lume o serie de focare de război și de tensiune, care constituie nu numai surse de înveninare a atmosferei internaționale, dar și permanente pericole potențiale pentru pacea întregii omeniri. Printre factorii determinanți ai situațiilor nesatisfăcătoare din diferite regiuni ale globului, fac parte complexe și multiple, am dori să menționăm unul pe care-l considerăm în momentul de față ca fiind cel mai grav. Ne referim la rezistența unor forțe reacționare față de procesul emancipării naționale, la încercarea de a se folosi presiuni economice, politice și militare pentru amestec în treburile interne ale altor țări. Noi considerăm că, față de orice încercare a principiilor relațiilor dintre state, comunitatea mondială a națiunilor poate și trebuie să ia poziție fermă. Într-adevăr, pentru care noi apreciem că toate țările răspund individual și solidar pentru soarta lumii și deci ele trebuie să depună eforturi conjugate pentru respectarea legalității în relațiile interstatuale, ceea ce duce la însănătoșirea climatului internațional.

Subliniind că o altă mare primărie care confruntă omenirea provine din cursa înarmărilor, președintele Consiliului de Stat a menționat că singura cale pentru a garanta pacea și liniștea este realizarea dezarmării generale și în primul rînd a dezarmării nucleare, înțetarea fabricării de arme și focuse nucleare, de mijloace pentru transportarea lor la țintă, distrugerea stocurilor existente. Noi sprijinim și măsurile parțiale care converg către același scop, ca de pildă încheierea unui tratat de nedismențare a armelor nucleare, conceput ca o parte integrantă a unui sistem de măsurii menite să ducă la eliminarea armelor nucleare, care trebuie să realizeze un echilibru reciproc acceptabil al îndatoririlor și responsabilităților, care să ofere garanții reale pentru securitatea tuturor statelor. Un asemenea tratat trebuie să permită tuturor țărilor folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, fără nici o discriminare, și totodată să instituie un control echitabil, în concordanță cu principiul suveranității și egalității statelor.

Doresc să relev cu satisfacție faptul că spiritul de colaborare care caracterizează relațiile româno-pakistaneze își găsește expresia și în activitatea reprezentanților țărilor noastre participante la diferite organisme internaționale, în special la lucrările Organizației Națiunilor Unite, căreia noi îi conferim o mare importanță, pronunțându-ne cu consecvență pentru întărirea rolului și eficacității ei.

Ne exprimăm convingerea că vizita Excelenței Voastre, convorbirile și întâlnirile pe care le așteptăm cu mult interes, ne vor permite să explorăm noi domenii de colaborare care să contribuie la intensificarea continuă a relațiilor prietenești dintre România și Pakistan în interesul popoarelor noastre, al păcii și colaborării internaționale.

Președintele Consiliului de Stat a toastat în sănătatea feldmaresalului Mohammad Ayub Khan, a celorlalte personalități pakistaneze prezente, pentru prosperitatea poporului pakistanez și înflorirea patriei sale, pentru continuă dezvoltare a prieteniei româno-pakistaneze, pentru pace în lume.

Toastul președintelui Republicii Islamice Pakistan

Președintele Ayub Khan, după ce a mulțumit pentru primirea călduroasă, ospitalieră, a spus: Așteptam cu nerăbdare să cunoșc încântătorul dv. popor și țara dv. progresistă, care a realizat importanți pași înainte în domeniile agriculturii și industriei, sub conducerea ei dinamică.

Nu mă îndoiesc că întrevederile mele cu Excelența dv. și cu distinși dv. colegi ne vor ajuta să înțelegem punctele noastre de vedere în probleme de interes internațional și bilateral. Este o mare satisfacție pentru noi faptul că relațiile dintre România și Pakistan s-au dezvoltat necontenit într-un spirit de colaborare și, în acest spirit, ne-am strîns cu țările prietenețe din lume. Înțelegerea noastră reciprocă se bazează pe conștință că împărțăm o experiență comună și un punct de vedere comun. Noi, în Pakistan, nutrim o puternic sentiment de stimă față de principiile înalte care călăuzesc România în relațiile sale cu alte țări. Vorbitorul a subliniat că alegerea unanimă a ministrului de externe al României în funcția de președinte al Adunării Generale a O.N.U., primul reprezentant al unei țări socialiste care ocupă această funcție, este o dovadă a înaltei stime pe care întreaga lume o nutrește față de România.

Am avut plăcerea — a spus în continuare vorbitorul — să primim în 1964 pe Excelența Sa dl. Maurer. În cursul acestui an, dl. Mănescu a fost la noi ca răspuns la vizita ministrului nostru de externe. Aceste vizite au contribuit la prietenia noastră. Ne vom strădui să depunem eforturi pentru ca această prietenie să devină mai profundă și mai largă. Dispunem de mijloace pentru îndeplinirea acestui obiectiv. Un protocol comercial, care va sporii substanțial relațiile noastre comerciale, a fost semnat la începutul lunii octombrie și în curînd se va semna un acord cultural. Sper că vom încheia, de asemenea, un acord de cooperare economică și tehnică pe termen lung.

Pakistanul ca și România este angajat într-o politică de stabilire a unor relații pașnice cu toate țările lumii. Credem că deosebirile de sisteme sociale nu trebuie să stea în calea relațiilor prietenești dintre state. Noi credem în principiul respectului deplin față de suveranitatea și independența tuturor țărilor și în principiul neamestecului în treburile lor interne. Punem un accent deosebit pe dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate pe o bază bilaterală.

Știm că aceste obiective sînt

scumpe, aproape și de inima voastră. Toate țările trebuie să colaboreze reciproc în promovarea cauzei păcii și stabilității internaționale. Actuala situație internațională instabilă este un obiect de profundă îngrijorare pentru toate țările care și-au dobîndit recent independența după dominația colonială. Există pe toate continentele zone de tensiune și conflict, și acestea continuă să rezingă pentru pacea mondială. Evenimentele recente au arătat în modul cel mai limpede că puțintea că națiunile nu pot considera pacea ca ceva de la sine înțeles. Este, de aceea, de primă importanță ca toate statele uitoare de pace să se unească pentru a elimina focarele de încordare și să contribuie la rezolvarea disputelor potrivit angajamentelor internaționale și în conformitate cu principiile echității și dreptății. A ignora aceste principii înseamnă a ne primejdi pe noi înșine. Tocmai în concordanță cu aceste principii dorim noi să rezolvăm disputa cu India referitoare la Jammu și Kashmir și să stabilim o pace traică în acest subcontinent.

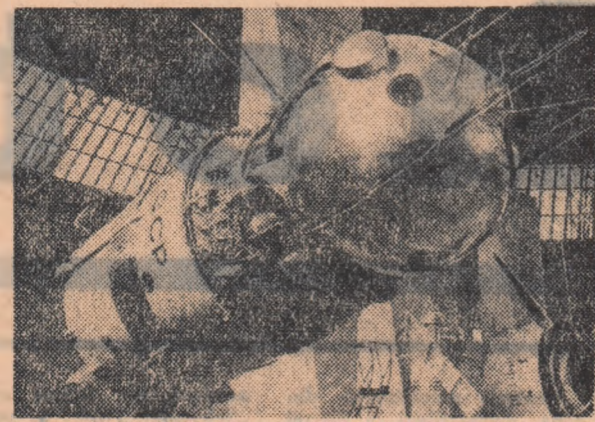
Într-o altă regiune a lumii, Orientul Apropiat, care nu este departe de noi, am văzut nu de mult apărînd o situație gravă. Este în interesul comunității mondiale ca această serioasă amenințare care continuă la adresa păcii să fie eliminată fără întârzieri. Credem în mod ferm că retragerea imediată a Israelului din teritoriile ocupate rămîne o condiție esențială pentru revenirea acestor regiuni la o situație normală.

În continuare, vorbitorul a arătat: Sintem și noi foarte îngrijorați de continuarea războiului din Vietnam. Nu credem că poporul vietnamez și se poate impune o soluție militară și sintem convinși că se va putea găsi o soluție numai dacă poporul vietnamez și se va îngădui să decidă asupra propriului său viitor fără amestec din afară.

După ce a mulțumit din nou președintelui Consiliului de Stat pentru cuvintele amabile rostite și pentru primirea generoasă, feldmaresalul Ayub Khan a toastat în sănătatea secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, în sănătatea celor prezenți, pentru progresul continuu și prosperitatea Republicii Socialiste România, pentru prietenia traică între Pakistan și România, pentru pacea mondială.

Știm că aceste obiective sînt

O imagine a Țării Sovietelor

Un original cosmodrom, o lună în care pășim cu curiozitate. În jurul nostru — sateliți și rachete cosmice. Le cunoaștem, am citit despre ele, am văzut filme. Acum le primim. O întreagă familie cosmică în care „veteranul” este satelitul ce are un deceniu în urmă a inaugurat era călătoriilor în spațiul înfinit. Îl contemplăm cu admirație cuvenită mărturilor istoriei, a unei istorii prospere dar care, în puținii ani, a acumulat o notorie celebrată.

Originalul cosmodrom se află lângă Casa Școlții. Clădirea familiară din vecinătatea noastră găzduiește acum expoziția comercial-industrială a U.R.S.S. Ieri dimineață ziaristii s-au bucurat de privilegiul de a o vizita, cu câteva ore înainte deschiderii pentru public. „Expoziția noastră constituie un fel de recapitulare a drumului parcurs în 50 de ani de statul sovietic” — spunea V. M. Lepșkin, directorul expoziției. Pe 22.000 mp sînt realizate 15.000 de produse realizate în toate sectoarele economiei sovietice. Organizatorii expoziției au relatat că peste 700 de întreprinderi și organizații comerciale și-au adus contribuția la realizarea acestei manifestări, cea mai mare de acest gen pe care U.R.S.S. a prezentat-o pînă în prezent în România.

Firește, în mod special, reoportul s-a simțit atras de decorul cosmic. Chiar înainte de a intra în pavilion te întâmpină macheta rachetei cu care Yuri Gagarin a pătruns în spațiul cosmic. Înălțimea ei este de 38 m și, categoric, reprezintă o atracție preferată la întreaga expoziție. Directorul expoziției ne spunea în cursul conferinței de presă că are sentimentul imposibilității de a menționa tot ceea ce se prezintă în cadrul acestei manifestări. Reportorul, după ce a parcurs standurile și a încercat să le descrie, se simte stăpînit de același sentiment. Vizitatorii — care, probabil, se vor orienta potrivit preocupărilor și preferințelor — vor putea face cunoștință în mod nemijlocit cu această interesantă expoziție care ne înfățișează Țara Sovietelor la 50 de ani după glorioasa Octombrie.

Însoțit de gazde care ne oferă amănunțite explicații ne oprim în fața principalelor standuri. Facem cunoștință cu câteva din cele mai recente

realizări ale constructorilor de acioane (prezentate la dimensiuni miniaturale): nava intercontinentală IL-62, avionul de transport AN-22, precum și TU-144 despre care însoțitorii noștri afirmă să este „un avion al viitorului”. TU-144 poate să transporte 100-120 de pasageri străbătînd o distanță de 6.500 km cu o viteză de 2.500 km pe oră.

Sectorul industrial al expoziției ca oferă spectacolele posibilitățile de a face cunoștință cu o serie de preocupări actuale din industria țării vecine. Întreprinderea „Stancoimport” prezintă 20 mașini-unelte de achial, diverse instrumente de măsură și control, precum și rulmenți. Sursă de mare interes reflectă mai multe realizări tehnice de dată recentă care s-au impus prin utilitatea lor economică.

De la televizoare și pînă la automobile — o gamă largă de produse solicită atenția publicului. Pot fi văzute în funcțiune nu numai diferite modele de televizoare — să le spunem — „clasic” și ci aparate de televiziune în culori. Vor suscita interes cele peste 30 de modele de casouri de mină, nouăzeci din domeniul aparatelor de fotografiat și de filmat, al obiectelor de uz casnic etc. Celor pasionați de automobilism li se înfățișează noul autoturism „ZAZ-968 V” precum și „Moskvei-412”.

Expoziția cuprinde standuri informativ-educative în care se reflectă într-o formă sintetică dar sugestiv, inovațiile petrecute în ciata popoarelor Uniunii Sovietice. Directorul expoziției ne spunea în cursul conferinței de presă că are sentimentul imposibilității de a menționa tot ceea ce se prezintă în cadrul acestei manifestări. Reportorul, după ce a parcurs standurile și a încercat să le descrie, se simte stăpînit de același sentiment. Vizitatorii — care, probabil, se vor orienta potrivit preocupărilor și preferințelor — vor putea face cunoștință în mod nemijlocit cu această interesantă expoziție care ne înfățișează Țara Sovietelor la 50 de ani după glorioasa Octombrie.

E. O.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A VIETNAMULUI

- Adunarea publică din Capitală -

„Ziua internațională a Vietnamului”, proclamată de Conferința mondială asupra Vietnamului care a avut loc anul trecut la Stockholm a fost marcată în Capitală printr-o adunare publică organizată, vineri după-amiază, de Comitetul național pentru apărarea păcii și Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez. La Casa de cultură a raionului 1 Mai, unde a avut loc adunarea, erau prezente numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bugetare, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, ziaristi, Au luat parte Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, și membri ai ambasadei.

Adunarea a fost deschisă de prof. dr. docent Stancu Stoian. A luat apoi cuvîntul prof. univ. Tudor Ionescu, președintele Comitetului național pentru apărarea păcii și al Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez. „Ziua internațională a Vietnamului” — a spus, printre altele, vorbitorul — prilejulește, în țara noastră, ca și în întreaga lume, o largă manifestare de condamnare a războiului dus de S.U.A. în Vietnam, de mobilizare a opiniei publice mondiale pentru a determina curmarea acestei agresiuni. Condamînd acțiunile pe care imperialismul le întreprinde în intenția lor de a înghițea brațul poporului vietnamez, vorbitorul a relevat voința neștrămutată, eroismul cu care acesta luptă pentru apărarea patriei și ființei naționale, pentru independență și suveranitate. El a amintit, de asemenea, amploarea crescîndă a acțiunilor de protest pe plan internațional, în care se înrolează tot mai multe personalități de înaltă autoritate, organizații și mișcări de masă.

Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România, întregul nostru popor — a spus în continuare vorbitorul — au condamnat cu hotărîre agresivitatea americană în Vietnam, și-au afirmat consecvent solidaritatea fierbinte cu lupta dreaptă a poporului vietnamez. Poporul român l-a acordat și continuă să-i acorde în permanență ajutor material, politic și moral, conștient că astfel își îndeplinește o datorie internațională de prim ordin.

Vorbitorul a relevat influența negativă pe care a agresivitatea americană în Vietnam o exercită asupra întregii evoluții internaționale, primejdia de război pe care ea o generează, ob-

stacolele pe care le ridică în fața soluționării problemelor internaționale. În încheiere, el a spus: poporul român cere cu fermătență să se pună capăt războiului dus de S.U.A. în Vietnam, să înceteze definițiv și necondiționat bombardamentele asupra R. D. Vietnam, să fie retrase toate trupele americane și ale sateliților din Vietnamul de Sud și să fie respectate drepturile poporului vietnamez de a fi stăpînul propriilor sale destine.

În numele colectivului uzinelor „Autobuzul” din Capitală, a luat apoi cuvîntul mecanicul Iordache Dobrea. Ne alăturăm glasul de protest celor care, pe toate meridianele globului, se ridică cu fermătență în apărarea cauzei sfinte a Vietnamului, a spus el. Susținînd cu toată hotărîrea poziția partidului și a guvernului nostru, ne reafirmăm sprijinul ferm față de lupta plină de eroism a poporului din Vietnam.

În numele studenților din centrul universitar București, a luat cuvîntul Vasile Neagu, student la Facultatea de științe juridice. Împreună cu întregul popor român, a spus el, sintem hotărîți să sprijinim pînă la victoria finală cauza dreaptă a poporului vietnamez în lupta sa plină de eroism împotriva agresiunii imperialiste. O expresie a dragostei noastre frățești față de eroicul popor vietnamez o constituie caldă și sincera prietenie cu care înconjurăm pe tinerii studenți vietnamezi, care înfață în universitățile noastre și în viitor întregul nostru sprijin.

În încheierea adunării, participanții au adoptat o moțiune în care se spune printre altele: Opinia publică din țara noastră cere încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor americane asupra orașelor și satelor R. D. Vietnam — sarcină majoră fără de care nu se poate concepe crearea unor premise favorabile reglementării problemei vietnameze — retragerea trupelor intervenționiste americane și a tuturor celorlalte trupe străine din Vietnamul de Sud. Poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur, fără nici un amestec din afară, problemele vieții sale interne, problemele unității și construcției sale noi, potrivit intereselor și așteptărilor sale naționale. Sustinem pe deplin poziția R. D. Vietnam și a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, singurul reprezentant autentic al populației sud-vietnameze. (Agerpres)

INFORMATII

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a oferit vineri seară în saloanele Hotelului Athenae Palace un dîneiu în cîntea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice, condusă de V. A. Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află în țara noastră pentru a participa la deschiderea expoziției comerciale-industrială a Uniunii Sovietice.

Au participat Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, Horia Hulubei, vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, membri ai conducerii unor ministere și organizații economice.

Au luat parte, de asemenea, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, membri ai ambasadei, precum și specialiști sovietici care se află în țara noastră cu prilejul expoziției. Dîneiu s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

dorul Uniunii Sovietice la București, membri ai ambasadei, precum și specialiști sovietici care se află în țara noastră cu prilejul expoziției. Dîneiu s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

VĂ RECOMANDĂM

REVOLUȚIA ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ CONTEMPORANĂ

Lucrarea, apărută în Editura politică, oferă o sinteză, realizată de specialiști, a cuceririlor principale dintr-o serie de discipline științifice și prezintă locul și rolul științei în viața societății contemporane.

Simpozion pe teme cibernetice Ne vorbește dr. VAIDA DRAGOȘ

Director adjunct științific al Centrului de calcul economic și cibernetica economică

În cursul zilei de ieri, în Capitală, la sediul Centrului de calcul economic și cibernetica economică, a avut loc un interesant simpozion pe teme cibernetice. Simpozionul — ne-a declarat dr. Vaida Dragoș — este dedicat celui de al V-lea Congres Internațional de Cibernetica de la Namur. Congresul Internațional de Cibernetica, desfășurat în condițiile aniversării unui deceniu de activitate a Asociației Internaționale de Cibernetica, a intrunii 200 de specialiști din 32 de țări ale lumii, care au dezbătut diverse probleme legate de dezvoltarea ciberneticii și tendințele actuale în acest

domeniu, precum și aplicațiile din ce în ce mai numeroase ale acesteia științe. Avînd drept obiect analiza lucrărilor Congresului Internațional de Cibernetica, Simpozionul nostru și-a propus dezbateri direcționale generale de orientare a activității științifice care se deduc din lucrările Congresului. Astfel au fost trecute în revistă problemele cele mai actuale relative la orientările și tendințele în cibernetica economică, la aspectele noi în cibernetica, la informatica și decizia, la mașinile semantice, la problemele matematice ale ciberneticii și unele probleme relative la biocibernetica.

TEATRE • CINEMA • TELEVEZIUNE

simbata 21 OCTOMBRIE
Opera Română: — BOEMA — ora 19,30; Teatrul de stat de operă: — ANA LUGOJANA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” — sala Comedia: — CASTILIANA — ora 19,30; sala Studio: — DOMNII GLEMBAY — ora 10,30; Teatrul de Comedie: — RINOCERII — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, 11.

sala Schitu Măureanu: — CAZUL OPPENHEIMER — ora 20; sala Studio: — SFINTUL MITICA BLAJINU — ora 20; duminică 22 octombrie, ora 20: — PRIVEȘTE ÎNAPOI CU MINE Teatrul Mic: — TANGO — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara”: — LOVITURA — ora 19,30; sala Studio: — SCAUNELE — ora 20; Teatrul Giulești (în sala Teatrului Evreiesc de stat) — MORTORII SE SUPRIMĂ — ora 19,30; Teatrul „Barbu Delavrancea”: — MORIȘCA — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: — NOTA ZERO LA PURTARE — ora 19,30; Teatrul „Tîndărică”: — ILEANA SÎNZIANA — ora 11.

PROSTANACUL — cinemascope — rulează la Patria (orele 11,30; 14,30; 19; 21,20). București (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). Feroviar (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15). Excelsior (orele 8; 10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15). Modern (orele 9,30; 11,45; 14,30; 16,45; 21). UN IDIOT LA PARIS — cinemascope — rulează la Republica (orele 9; 11; 13,15; 19; 21,15). CINE CALĂREȘTE UN TIGRU? — rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 16,10; 18,15; 20,30). Grivița (orele 16; 18,15;

20,45). Arta (orele 15,30; 18; 20,30). PASAREA PHONIX — cinemascope — rulează la Capital (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30). Aurora (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30). SPARTACUS (ambale seri) — cinemascope — rulează la Festival (orele 9; 12,30; 16,30; 20). POVEȘTEA TABULUI SALTAN — rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). MARELE RESTAURANT — cinemascope — rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45). BUNICUL KYLIJAN ȘI EU — rulează la Doina (orele 11,30). FRENCH CANCAN — rulează la Doina (orele 13,45; 16; 18,30; 20,45).

SUS MÎNILE, DOMNILOR POLIȚIȘTI! — rulează la Union (orele 15,30; 18; 20,30). (desene animate orele 18; 20,30). Munca (orele 16; 18,15; 20,30). FARIȘUL VESEL — JOJE — FLOXERA — CONGRESUL LINGVIȘTILOR — rulează la Timpurul Noi (orele 9-21 în continuare). SURCOUF, TIGRUL CELOR 7 MĂRI — cinemascope — rulează la Giulești (orele 10; 13,30; 16; 18,30; 20,30). Lira (orele 15,30; 18; 20,30). Drumul Sării (orele 17,30; 20). COMISARUL X — cinemascope — rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30). RECOMPENSA — cinemascope — rulează la Dacia (orele 7,45 —

21 în continuare). Popular (orele 15,30; 18; 20,30). SEFUL SECTORULUI SUFLETE — cinemascope — rulează la Buzzești (orele 15,30; 18; 20,30). OMUL PE CARE-L IUBESC — rulează la Cringari (orele 15,30; 18; 20,30). Volga (orele 15,30; 18; 20,30). FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD — rulează la Bucegi (orele 10,30; 13; 15,15; 17,30; 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Floarea (orele 9,30; 16; 18,30; 20,45). TESTAMENTUL INCAȘULUI — cinemascope — rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 21).

CINE VOIA S-O UCIDA PE JESSIE? — cinemascope — rulează la Unirea (orele 15,45; 18; 20,15). CASTELANII — rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30). Mosilor (orele 16; 18,15; 20,30). Pacea (orele 16; 18; 20). FARAONUL — cinemascope — (ambale seri) — rulează la Miorița (orele 15,30; 18,30). Flamura (orele 8,45; 12,30; 16,15; 20). CUM SĂ FURI UN MILION — cinemascope — rulează la Vîltorul (orele 15,30; 18; 20,45). SECERIȘUL ROȘU — rulează la Colentina (orele 15,45; 18; 20,15).

18,00 — Pentru noi, femeile; 18,30 — Pentru copii; Filmul: „Greierile și furnica”; 18,40 — Pentru tineretul școlar; Noile aventuri ale echipajului Val-Virté; — „A sosit o furtună zbucurătoare”; 19,30 — Televizorul de seară; 19,50 — Călătorind prin U.R.S.S.; Tallin — reportaj filmat de Constantin Berteanu; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Emoții în premieră; Muzică populară; 21,30 — Film serial: „Evdatul”; 22,20 — Congresul dansului; Spectacol de estradă pe film; 22,50 — Televizorul de noapte; 23,00 — Telesport.

Numeroși studenți americani demonstrează împotriva războiului din Vietnam

Manifestațiile împotriva războiului din Vietnam începute luni în Statele Unite și care urmează să se încheie la sfârșitul săptămânii cu o demonstrație de masă, urmată de un miting la Washington și printr-o manifestație în fața Pentagonului au continuat joi în numeroase orașe, printre care New York, Chicago, Portland, Madison, Philadelphia și Oakland.

La New York, 60 de studenți ai Colegiului Brooklyn au fost arestați ca urmare a demonstrațiilor de protest împotriva prezenței în incinta universității a unei echipe de recrutare în marina S.U.A. Poliția a folosit bastoane de cauciu pentru a împiedica sutele de studenți care purtau pancarte cu inscripțiile: „Nictun fel de recruți pentru război”, „Militari afară din universitatea noastră”. În orașul Madison, 1500 de studenți au declarat grevă, anunțând că refuză să se prezinte la cursuri în semn de protest împotriva exmatriculării a 13 colegi acuzați de a fi participat la demonstrațiile împotriva războiului din Vietnam. Asociația națională a studenților din S.U.A. a anunțat la Washington că sprijină pe studenții Universității din Wisconsin și a cerut deschiderea unei acțiuni judiciare împotriva conducerii universității, care a chemat poliția pentru a împiedica pe manifestanți. La Oakland (California), peste 1000 de persoane au manifestat pentru a protesta împotriva înfruntării dintre studenți și forțele armate. Ei scandau: „Nu vom pleca în Vietnam”.

Paralel cu demonstrațiile ostile războiului din Vietnam, Ministerul de Justiție al S.U.A. a anunțat că a primit în ultimele zile „un număr important” de ordine de recrutare care au fost returnate de destinatari. Un purtător de cuvânt a precizat că majoritatea acestor ordine au fost expediate pe adresa ministerului de membrii unui grup denumit „Rezistență”. Documentele vor fi transmise Biroului federal de investigații (F.B.I.), care va examina oportunitatea arestării celor în cauză.

Între timp, la Washington se fac ultimele pregătiri în vederea marilor demonstrații pentru pace în Vietnam ce urmează să aibă loc sâmbătă și duminică la care se așteaptă să participe aproximativ 70.000 de persoane din toate colțurile S.U.A. S-a anunțat că joi seara în capitala federală americană au sosit detașamente ale diviziei a 82-a aeroporțate, care au primit sarcina să asigure protecția Ministerului Apărării în cursul demonstrațiilor. Numărul militaților și poliștilor mobilizați în acest scop este evaluat la 10.000.

Reuniunea de la Brighton

Conferința anuală a Partidului conservator din Marea Britanie a adoptat o rezoluție referitoare la problema rhodesiană în care se reafirmă poziția binecunoscută a acestui partid față de regimul de la Salisbury. Rezoluția cere suspendarea sancțiunilor aplicate Rhodesiei și inițierea unor tratative între guvernul britanic și regimul rasist rhodesian.

O altă rezoluție condamnă așa-numita politică laburistă de dezangajare militară treptată în diferite regiuni ale lumii și mai ales „la est de Suez”, afirmând că aceasta ar fi creat „o situație catastrofală”.

În cadrul dezbaterilor asupra problemelor de politică externă, a luat cuvântul fostul prim-ministru Douglas Home, care a expus poziția conservatorilor față de principalele aspecte ale situației internaționale și a politicii externe a guvernului laburist.

Observatorii politici de la Brighton remarcau faptul că actuala ediție a reuniunii conservatorilor nu aduce nici o schimbare a pozițiilor acestui partid, atât în problemele de politică internă, cât și externă. Ceea ce suscită un oarecare interes îl constituie măsurile preconizate de conducerea partidului în vederea restabilirii unității în rândurile acestuia. În acest sens este citată declarația lui Anthony Barber, președintele partidului, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

Este de remarcat faptul că, deși problema unității partidului nu figurează pe ordinea de zi a reuniunii de la Brighton, luarea de poziție a lui Barber atestă cât de acută este această problemă.

Partidul laburist, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să

ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

Este de remarcat faptul că, deși problema unității partidului nu figurează pe ordinea de zi a reuniunii de la Brighton, luarea de poziție a lui Barber atestă cât de acută este această problemă.

Partidul laburist, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să

ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

Este de remarcat faptul că, deși problema unității partidului nu figurează pe ordinea de zi a reuniunii de la Brighton, luarea de poziție a lui Barber atestă cât de acută este această problemă.

Partidul laburist, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să

ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

Este de remarcat faptul că, deși problema unității partidului nu figurează pe ordinea de zi a reuniunii de la Brighton, luarea de poziție a lui Barber atestă cât de acută este această problemă.

Partidul laburist, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să

ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

Este de remarcat faptul că, deși problema unității partidului nu figurează pe ordinea de zi a reuniunii de la Brighton, luarea de poziție a lui Barber atestă cât de acută este această problemă.

Partidul laburist, care a recunoscut existența unor divergențe în rândurile conservatorilor, divergențe care afectează chiar și conducerea partidului.

El l-a calificat pe liderul partidului, Edward Heath, drept un conducător capabil să

ducă Partidul conservator la victorie în următoarele alegeri parlamentare.

de peste hotarele

AUSTRIA. — Imagine din Viena (în prim-plan Burgtheater-ul)

Centrele muncitorești din zona diamantiferă a Sierrei Leone, ca și capitala țării, Freetown au fost, nu de mult, teatrul unor puternice demonstrații. Peste tot putea fi auzită aceeași revendicăre: „Selection — la respect!”. În termeni mai explicați, e vorba de cerința de a se pune capăt jafului practicat de societatea britanică „Selection Trust” în regiunea diamantiferă.

„Primum diamant a fost descoperit în regiunea Gbarbo din Sierra Leone în urmă cu 38 de ani. Prospeccțiunile au arătat repede că districtul Kono posedă mari zăcămintele diamantifere. Tera fiind sub dominația colonială britanică, terenurile diamantifere au fost imediat aparate de „Selection Trust”.

Metodele de exploatare ale lui „Selection Trust” au fost de zile de jaf colonial calificat. Compania a impus monopolul prospeccției și extracției pe întreg teritoriul țării pe timp de 99 de ani. Băgănași care încercau să „scormonească” pentru a găsi vreun diamant erau hărțuiți de poliția specială a lui „Selection” și aruncați în una din cele trei închisori „particulare” ale companiei. De-abia în anul 1957, când Sierra Leone intrase în perioada premergătoare obținerii independenței și ca urmare a violențelor ciocniri din districtul Kono, monopolul

acesta a fost formal abolit. „Selection Trust” a păstrat însă „legal” controlul asupra unei suprafețe de nu mai puțin de 125.000 de hectare, cuprinzând, practic, cele mai multe dintre terenurile diamantifere.

După proclamarea independenței, „Selection” a trecut

la o nouă strategie: impunerea unui statut de adevărat „stat în stat”. A fost mult lărgit aparatul propriu de control polițienesc. Exploatarea lui de jaf inconjurată cu rețele de alarmă acționate prin mijloace electronice. Folosind șantajul economic în situația foarte dificilă a țin-

ului stat, la primii săi pași, stăpîniți lui „Selection Trust” au izbutit să-și mențină pozițiile. Timp de trei ani amenințând cu stoparea producției și cu scoaterea imediată din țară a instalației pentru prelucrare primară a diamantelor, el au respins și amînat încheierea unei convenții, prevăzînd vânzarea producției de diamante prin intermediul unui oficiu controlat de guvernul Sierrei Leone. De-abia în 1964 s-a ajuns la un compromis. „Selection Trust” a acceptat să treacă jumătate din extracția sa prin canalul organizației guvernamentale și să verse statului 10 la sută din beneficiile nete realizate.

Lupta cu monopolul britanic ale cărui profituri anuale depășeau de aproape două ori bugetul Sierrei Leone s-a făcut dificilă. Autoritățile din Freetown își pun problema creării unor instalații pentru exploatarea proprie a unor terenuri diamantifere. Pentru aceasta trebuiau capitaluri. Pe de altă parte se profilau la orizont perspectiva epuizării — în 12-15 ani — a rezervelor diamantifere. Actualmente diamantele constituie 3/5 din exporturi. Ce va fi în viitor?

Mai mult ca oricînd, în Sierra Leone predomină convingerea că soluția indispensabilă este aceea a curmării jafului semi-colonial practicat de „Selection Trust”.

EM. RUCAR

Insemnata tradiție în viața insulelor britanice este binecunoscută. Multe obiceiuri favorite în trecut s-au rădăcinat altă de puternic făcut au devenit adevărate instituții permanente: și astăzi halebardierii inspectează Camera Comunerilor înaintea începerii fiecărei sesiuni care este inaugurată cu mesajul tronului pentru a preveni un atentat similar cu cel comis în urmă cu multe veacuri, iar în Camera lorilor există și astăzi un sac cu lînă pentru spăker... Deopotrivă monumentele Londrei se bucură de o adevărat venerație, respectată și de edilii în inevitabilele acțiuni de modernizare impuse de viața trepidantă a metropolei.

Fără a avea celebritatea „Turnului” sau a catedralei Westminster, podul Londrei este totuși unul din monumentele îndrăgite de londonezi. De aceea, înlocuirea faimosului London Bridge pentru a veni în întâmpinarea cerințelor traficului în dezvoltare este legată nu numai de alegerea celui mai bun proiect din cele prezentate, ci deopotrivă și de soarta vechiului pod. Se poate spune chiar că

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

o bună parte a londoneșilor manifestă în afara considerențelor concrete pentru îmbunătățirea circulației — un interes mai mare față de podul care va deveni în curînd o relictă. Dar și în această „slăbiciune” pentru cele „130.000 tone de istorie” — cum a denumit zis-

Diamante jefuite

„Selection — la respect!”

Demonstrații în Sierra Leone

EM. RUCAR

London Bridge

Se caută cumpărători pentru faimosul pod

Două oferte și 101 dolari

EM. RUCAR

pe scurt

PRINTRE cel 11 criminali de război nazisti judecați în prezent în orașul Darmstadt, în Austria, și August Hefner, fost obersturmführer S.S. El a fost agi-

La 20 octombrie, cele mai bune formații și solisti au luat parte la concertul de închidere a Festivalului, care a avut loc în Palatul Congreselor de la Kremlin. La spectacol au asistat Leonid Brejnev și alți conducători de partid și de stat sovietici. În sala se aflau, de asemenea, oaspeții din străinătate sosiți la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S. Din Republica Socialistă Filipina a participat Cornelia Filipina, secretar al Consiliului aezămîntelor culturale din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

U.R.S.S. Încheierea Festivalului unional al artiștilor amatori

MOSCOVA 20. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Timp de doi ani, în orașele și satele din U.R.S.S. s-a desfășurat Festivalul unional al artiștilor amatori, consacrat celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții

Socialiste din Octombrie. La această manifestare culturală de amploare și-au dat concursul peste 11 milioane de artiști amatori din întreaga Uniune Sovietică.

La 20 octombrie, cele mai bune formații și solisti au luat parte la concertul de închidere a Festivalului, care a avut loc în Palatul Congreselor de la Kremlin. La spectacol au asistat Leonid Brejnev și alți conducători de partid și de stat sovietici. În sala se aflau, de asemenea, oaspeții din străinătate sosiți la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S. Din Republica Socialistă Filipina a participat Cornelia Filipina, secretar al Consiliului aezămîntelor culturale din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

Represiunile din Grecia

Declarațiile premierului grec și reacțiile daneze

Anchetă judiciară împotriva lui Mikis Theodorakis

Intr-o declarație făcută joi unui grup de ziariști americani, primul ministru al Greciei, Constantinos Kilias, nemulțumit de atitudinea țărilor scandinave față de noul guvern militar grec a afirmat că în cazul în care ele își vor menține actuala poziție „Grecia nu va exista și războiul războiului comercial cu aceste țări”.

După cum se știe, țările scandinave au cerut Comisiei europene a drepturilor omului să analizeze situația creată în Grecia după lovitură militară de la 21 aprilie s.e., subliniind că în această țară sînt încălțate cele mai elementare drepturi și libertăți democratice.

Interbat cînd vor avea loc alegerile parlamentare promise, el nu a precizat nici o dată sigură.

nemarca, aceasta va fi o încălcare a obligațiilor ce îi revin în calitate de membru al G.A.T.T. și O.E.C.D. Krag a adăugat că „de acum înainte Ambasada daneză de la Atena va fi condusă de un însărcinat cu afaceri, și nu de un ambasador”.

O anchetă judiciară a fost deschisă împotriva cunoscutului compozitor Mikis Theodorakis, a anunțat joi seara ministrul grec al ordinii publice, Pavlos Totomis. După cum se știe, Theodorakis se află în stare de arest. El este acuzat de a se fi manifestat împotriva actualului regim militar.

Ministrul a precizat că alte 30 de persoane, în prezent deținute, sînt, de asemenea, supuse unei anchete judiciare. Tribunalul militar din Salonice a condamnat joi la 16 ani închisoare pe fostul deputat al E.D.A., Pashalis Dukas, acuzat, între altele, de a fi tulburat relațiile Greciei cu o țară aliată prin imprimarea și distribuția unor manifeste anti-americane și de a fi insultat autoritățile. Faptele ce i-au fost imputate lui Dukas datează din aprilie a.e. El a fost arestat în noaptea loviturii și deportat în Insula Yaros.

Verdictul n-a fost pronunțat...

Un juriu alcătuit numai din albi, însărcinat cu judecarea a 18 persoane acuzate de a fi complotat asasinarea, în 1964, a lui Michael Schreiner și Andrew Goodman din New York și a lui James Chaney din Meridian — luptători pentru drepturile civile, s-a declarat incapabil să ajungă la un verdict. Printre acuzați se află Lawrence Rainey, șeful reședinței Manitoba, Cecil Price, ajutorul șefului, și Sam Holloway Bowers, identificat de F.B.I. drept „Dragon imperial” al organizației rasiste Ku-Klux-Klan.

PRINTRE cel 11 criminali de război nazisti judecați în prezent în orașul Darmstadt, în Austria, și August Hefner, fost obersturmführer S.S. El a fost agi-

La 20 octombrie, cele mai bune formații și solisti au luat parte la concertul de închidere a Festivalului, care a avut loc în Palatul Congreselor de la Kremlin. La spectacol au asistat Leonid Brejnev și alți conducători de partid și de stat sovietici. În sala se aflau, de asemenea, oaspeții din străinătate sosiți la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S. Din Republica Socialistă Filipina a participat Cornelia Filipina, secretar al Consiliului aezămîntelor culturale din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

PRINTRE cel 11 criminali de război nazisti judecați în prezent în orașul Darmstadt, în Austria, și August Hefner, fost obersturmführer S.S. El a fost agi-

La 20 octombrie, cele mai bune formații și solisti au luat parte la concertul de închidere a Festivalului, care a avut loc în Palatul Congreselor de la Kremlin. La spectacol au asistat Leonid Brejnev și alți conducători de partid și de stat sovietici. În sala se aflau, de asemenea, oaspeții din străinătate sosiți la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S. Din Republica Socialistă Filipina a participat Cornelia Filipina, secretar al Consiliului aezămîntelor culturale din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

PRINTRE cel 11 criminali de război nazisti judecați în prezent în orașul Darmstadt, în Austria, și August Hefner, fost obersturmführer S.S. El a fost agi-

La 20 octombrie, cele mai bune formații și solisti au luat parte la concertul de închidere a Festivalului, care a avut loc în Palatul Congreselor de la Kremlin. La spectacol au asistat Leonid Brejnev și alți conducători de partid și de stat sovietici. În sala se aflau, de asemenea, oaspeții din străinătate sosiți la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S. Din Republica Socialistă Filipina a participat Cornelia Filipina, secretar al Consiliului aezămîntelor culturale din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.